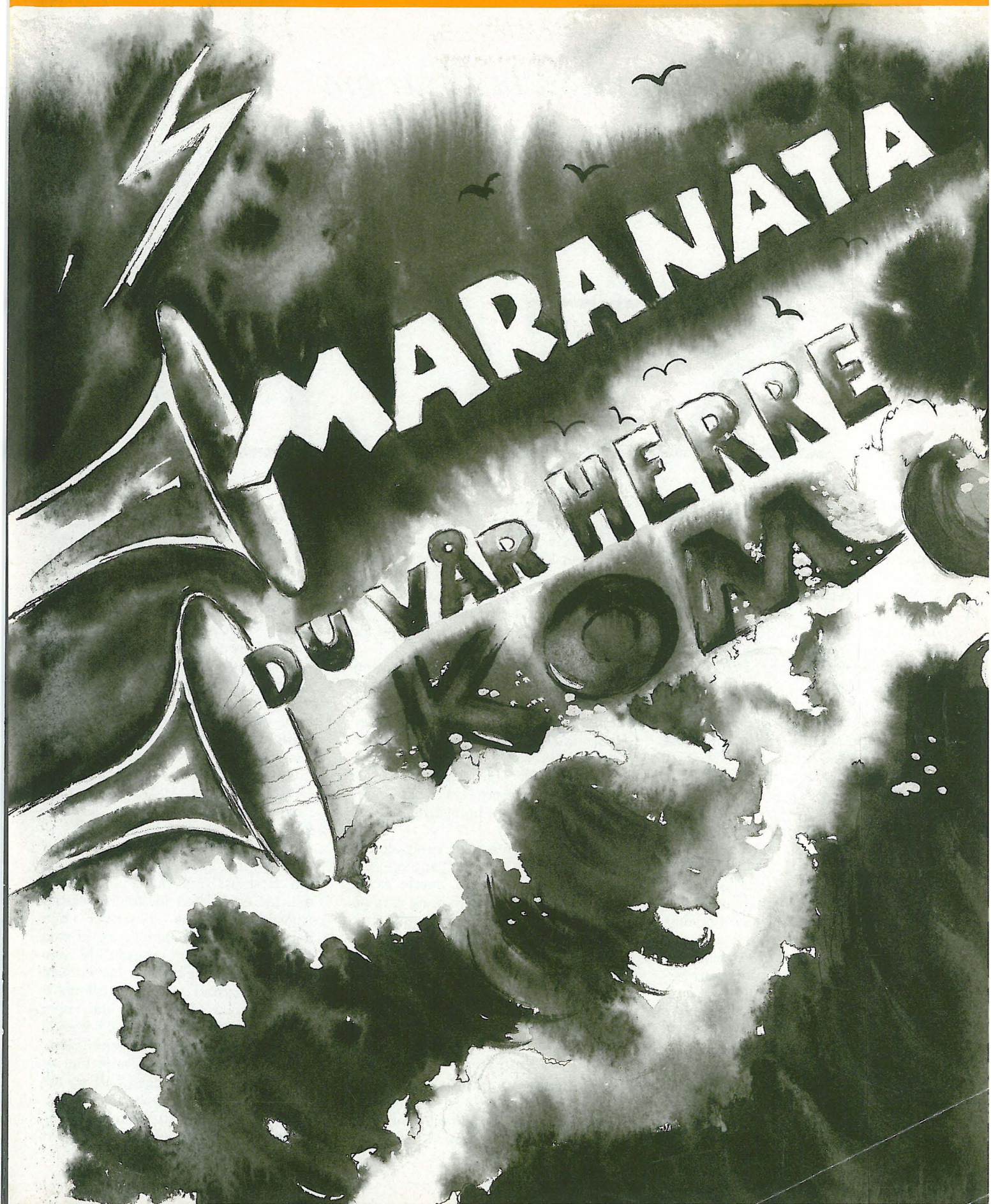


MIDNATTSROPET



"Den stora glädjekällan som inspirerar och engagerar är främst de tillfällen man får vara med att förmedla evangelium till våra hotellgäster."

Asta Olausson berättar om **TVÅ DAGAR I RECEPTION**

För att uppmuntra våra läsare till förbön för oss som arbetar på Bällsta, vill jag berätta om arbetet i receptionen under ett par dagar i början av augusti.

Att sitta i receptionen på Bällsta innebär att man ständigt måste vara alert. Hela tiden händer det något. Människor kommer in i olika ärenden, och telefonen ringer i ett. Det är taxi- och budbilsbeställningar, förfrågningar och bokningar av hoteellrum. Samtal kommer inte bara från olika håll i Sverige, utan också från olika delar av Europa, och då kanske främst länderna i Öst. Framför allt ungdomar ringer och ställer frågor om Maranata-församlingen och vår tro på Jesus.

Att det finns en verklig iver efter kunskap och behov av vägledning, förstår man därav att om våra dagliga morgonprogram över närradion av någon anledning inte kommer ut i etern på slaget 8.00, ringer genast två eller tre lyssnare och undrar vad som står på. Andra samtal utgöres av anonyma röster, som i förtvivlan vädjar om förbön.

Den stora glädjekällan som inspirerar och engagerar är främst de tillfällen man får vara med att förmedla evangelium till våra hotellgäster. Här-omdagen hade vi 48 estniska ungdomar som gäster på hotellet. Andra dagen då jag lärt känna dem litet, fick en

av flickorna en traktat på estniska. Hon tog ivrigt emot den, och det dröjde inte länge förrän några av hennes kamrater kom och frågade om inte de också kunde få varsin. När det var dags för dem att åka ifrån oss, kom de och tog i hand och tackade och gav oss små minnessaker från Estland för att vi inte skulle glömma dem.

För ett par veckor sedan hade vi en busslast ryska turister från Moskva på besök. Det var inte några lyxturister, utan vanligt folk. En kväll stod en av de medelålders damerna och bläddrade i turistbroschyrerna som låg på receptionsdiskens. Jag passade då på att sticka till henne ett Nya Testamentet på ryska, och sa att hon gärna fick behålla det.

Nästa dag kom hon och frågade om hon inte kunde få ett till sin väninna också. Jag sa att hon kunde ta så många hon ville, bara hon tog vara på dem. Hon tog allihop som fanns i receptionen. Sedan såg jag hur hon delade ut av dem till sina landsmän. När de skulle resa ifrån oss, och bussen stod startklar på gården, kom hon inrusande i receptionen och kramade om oss.

Samtidigt med de estniska ungdomarna, hade vi åtta kinesiska gäster. En av dem var bosatt i Norge och talade norska. Han fungerade som tolk för de övriga, som kom direkt ifrån

Kina.

I vanliga fall brukar vi tillämpa förskottsbetalning, men av någon anledning betalade kineserna för sig vid utbokningen. Då visade det sig att de bara hade dollar. Det tog naturligtvis litet tid att räkna ut hur många dollar som motsvarade det pris i svenska kronor som var och en skulle betala. Det gjorde att vi genom den norsktalande tolken började prata med varandra. En av dem stod och läste på kassetten med titeln Jesus kommer, som stod på receptionsdiskens. Han sa att han förstod att vi var kristna. Men han hade fått intrycket att vi var "mer än så". Det här var inte något hotell vilket som helst; det hade han känt.

Jag fick genom den norske tolken berätta för dem om vår tro och längtan efter att förverkliga mönsterbilden för en kristen församling såsom Apostlagärningarna beskriver den med avseende på den första kristna församlingen. Den mönsterbild som för övrigt har utgjort den marxistiska ideologins grund och de kommunistiska ländernas idealistiska mål, men som med all tydlighet visat sig omöjlig att förverkliga; en illusion som historien själv nu har berövat varje uns av tilltro. Man har nämligen haft en felaktig utgångspunkt, och inte förstått att det förutsätter att människan blir försonad med Gud genom att ta emot

SÄRTRYCK MED RÄTTELSE TILL MR NR 4:94

MIDNATTSROPET

Denna tidning skapas inte av proffs eller med någon form av subventioner. Denna trons häröld är genom form och innehåll en protest med sin massiva text och sitt tidlösa budskap. Det har sagts förr, och bör upprepas:

"För oss är varje led i tidningsutgivningen förenat med personliga offer. Skrivande, redigerande, distribuerande och finansierande medarbetare utför sitt krävande arbete utan tanke på arvoden eller personlig vinst. Varje tidning når egentligen sin läsare som en mycket personlig frids- och maranatahälsnig från ett team medarbetare, vars utsäde är framburet till priset av deras eget borgerliga liv."

Detta nummer av vår tidning ger på sitt sätt, med en beklaglig miss, sin markering till detta påstående. Överanstängda medarbetare skulle göra en sista korrigerings sid. 3, och ett tekniskt missöde gjorde att den tredje sidan blev en repris. Detta beklagar vi givetvis, och ber om våra läsares överseende.

Vi passar samtidigt på att med några ord presentera författaren till texten på tidningens baksida, som är ett kapitel hämtat ur boken "Sändebrev" av N P Wetterlund.

Han var kyrkoherde i Floda vid sekelskiftet. Under en mångårig, svår sjukdomstid skrev han det kända bokverket "Andens lag". Hans andra skrifter är möjligen mindre kända, men präglas alla av hans originella och ursprungliga bibelundervisning.

Detta särtryck följer hela upplagan, och får av kostnadsskäl ersätta makulering och omtryckning. Säkertligen finner alla våra läsare den åtgärden mera sympatisk än något annat alternativ. Vi har förstått att tidningen Midnattsropet, med sitt enastående innehåll, har för hungriga läsare blivit angelägen, och måtte många människor i vårt land drabbas av denna saliggörande hunger, som Jesus beprisar i sin bergspredikan!

Red.

Forts. TVÅ DAGAR I RECEPTIONEN:

Jesus som sin Frälsare, då blir hon född på nytt och delaktig av Hjälparen, den helige Ande, som Gud har utlovat. Därigenom blir hon i stånd att inte bara leva sig själv till behag, men tänka också på de andras bästa, talade jag om för dem.

De blev mer och mer intresserade, och för att våra gäster inte skulle glömma vad de hört, fick de med sig var sin kassett "Jesus kommer" och "Anden har sänt oss bud". De försäkrade att de skulle ta med sig kassetterna hem till Kina.

Den norsktalande kinesiske tolken berättade då att han var kristen och med i en kristen kinesisk församling i Norge. Han önskade inget hellre än att hans vänner skulle bli frälsta. Han sa ett par gånger att han skulle spela de båda kassetterna i bussen hela vägen till Norge, dit de nu skulle, och översätta varje ord för dem.

Tänk, så fantastiskt det är! Bara genom den lilla obetydliga episoden med valutaväxlingen, blev följden att evangelium fortplantar sig från Bällsta i Bromma; förbi det kommunistiska Kinas gränser och rakt in i kinesiska hem.

Dessa kineser har nog gjort största intrycket på mig under de senaste veckorna. Det värmdes verkligen mitt hjärta att få vittna för dem.

Så har vi den holländske journalisten och utrikeskorrespondenten som talar

åtta språk, däribland svenska. Han var i Sverige för att hälsa på svenska vänner, och hamnade hos oss därför att han tyckte det såg trevligt ut när han körde förbi. En dag tog han med sig sina svenska vänner för att visa dem sitt hotell. Det första han gjorde, var att ta ett Midnattsrop från receptionsdisken och ge till dem. "Den här tidningen ska ni ta med er hem och läsa!" sa han. Själv hade han läst det exemplar som fanns på hans rum. Och tydligen hade han funnit det angeläget att också hans svenska vänner tog del av budskapet!

Jag skulle kunna berätta om möten med människor under de här dagarna så det täckte sida efter sida, men jag måste begränsa mig.

Ändå tror jag att jag vill berätta om de tre ungdomarna som hittade oss i telefonkatalogens Gula sidor när de stod vid Observatorielunden och sökte efter någonstans att sova på natten.

Då de kom ut till oss, hade de ingen aning om vilka vi var. Av Midnattsropen och traktaterna på receptionsdisken förstod de att vi var kristna. Men vårt okonventionella sätt och personliga uppträdande gentemot hotellgästerna, fick dem att undra vilka vi egentligen var.

Till slut dristade de sig till att fråga vad det var för märkligt ställe de kommit till, och så började de fråga om

vår syn på frälsningen, om vår tro på Jesus och om vi ansåg oss vara mera ett med den urkristna församlingen än andra kristna församlingar idag. De undrade hur vi förhöll oss till olika frågor i tiden, och jag fick berätta om hemundervisningen, storfamiljen, våra gemensamma företag, Jesu tillkomme, och mycket mer. Och så frågade en av dem slutligen hur vi förhöll oss till bidrag.

När jag förklarat vår ståndpunkt, förklarade han att han frågat om just detta för att pröva vår trovärdighet ifråga om allt det jag redan berättat. Och så berättade han att han själv varit kristen en gång. Han blev döpt som 15-åring, och var en tid aktiv i ett ungdomsförbund. Han hoppade av då han, som han sa, inte fann församlingen trovärdig i förhållande till bibelordet.

När de gick upp för att lägga sig, tog de med sig tre olika nummer av Midnattsropet att ha som sänglitteratur och för att kunna byta sines emellan.

Vi har ett löfte om att få vandra i av Gud förutberedda gärningar, och han har bestämt om oss att vi ska bära frukt; sådan frukt som bliver bestående. Men det står också i Ordet att vi ska ta väl i akt vart lägligt tillfälle, ty tiden är ond; eller som det heter i en gammal översättning: "Köp tiden, ty den är ond."

MARANATAFÖRSAMLINGENS BIBEL- och LÄRJUNGASKOLA

pågår just nu på Maranatafolkets MissionsCenter. Allvar präglar undervisningen, som med profetisk skärpa analyserar och förklarar det mörka tidsläget. Vart leder EU? Hur ska vi som individer och församling kunna bevaras som brinnande vittnen och missionera också i denna onda tid? Maranataropet med sitt perspektiv väcker, varnar och tröstar. Jesus kommer – håll fast det du har, så att ingen tager din krona!

Välkommen till bibelskolan! Genom arbete och offer, bär vi gemensamt kostnaderna för uppehållet. Det är vår heliga princip att inbjuda till en gemenskap där vi har det urkristna församlingslivet som ideal. Du som inte har möjlighet vara med hela tiden, kanske kan komma någon vecka eller avslutningshögtiden som blir allhelgonahelgen 4–6 november. För information och anmälan, ring 08-627 55 55 och tala med Stina Fridolfsson.

MARANATASÅNG PÅ KASSETT

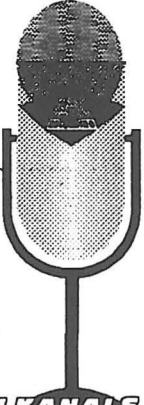
Peder Blom, som svarar för produktionen i musikstudion, arbetar ivrigt för att evangelium i väckelsesångens dräkt ska nå ut. Och här har vi glädjen presentera vad som kan beställas: Från sommarens konferens spelades in väckelsesången med den genuina tonen som är omöjlig att imitera. Maranatasången är tonen från himlen som väcker, inspirerar, smälter det frusna och tänder eld som har slocknat. Tre kassetter med live-upptagningar från mötena, är snart färdiga. Det genomgående temat "Maranata – du vår Herre kom!" blir vinjetten för dessa tre kassetter.

Den förut aviserade studioinspelningen där **Linda Liebsch** sjunger sånger som hon och andra syskon i församlingen skrivit, samt ytterligare en med **Ann-Mari Roos** ("Någon har rört vid mig"). Mera detaljerad annons med beställningskupong skickas ut inom kort!.

BIBELUNDERVISNING PÅ KASSETT

Förutom alla möten från sommarkonferensen som finns presenterade i tidningen, så vill vi speciellt rekommendera **bibelstudieserierna "Gudsmannen Elia"** av **Arne Imsen** (3 bibelstudier) och **"Konspirationen mot den Smorde"** av **Hans Lindelöw**. (3 bibelstudier). Pris: 30 kr/kassett. Månadens kassett tillhandahålls för **endast 250:-/år**.

Beställningsadress: Box 201 34, 161 02 BROMMA. För ytterligare inf., ring 08-627 55 55 och tala med **Agneta Orellana**, som gärna ger info om ytterligare undervisning på kassett; bibelstudium, predikningar och radioprogram. **Pris: 30:-/kassett**.

**BMC**
RECORDING

Musikstudion för professionell musikproduktion.
LP eller singel, demo eller jingel – vi ordnar det!

Vill Du kanske boka tid? Hör av Dig till oss! Ring 08-627 55 55.
Tala med Peder Blom.

24 KANALS MUSIKSTUDIO

BÄLLSTA
TAXI
kommer nu med sitt

BÄ(LL)STA PRIS!!
Sthlm-Arlanda 290:-
samt 12% på övriga förbest.

Legitimerade förare! Kundens säkerhet!

08-28 25 22
"Tryggare kan väl ingen fara..."

PILGRIMSHEM
HOTELL & VANDRARHEM

Bällstav. 100, BROMMA, Tel 08-627 55 55, Fax 08-98 21 39

För prisets och miljöns skull!

- ✓ Enkelrum från 245:- (inkl. frukost)
- ✓ Dubbelrum från 370:- (inkl. frukost)
- ✓ Dessutom familjerum och hotellägenheter.
- ✓ Vandrarhem: 150:-/bädd

70 bästäländor från Solvalla – en 1/2 landningsbana från Bromma flygplats!

Arnes Grill
DYGNET RUNT

Bällstavvägen 100, vid Solvalla

- Dagens rätt • Veckans special
- Kebab • Nygrillad kyckling

Beställning tel: 08-98 22 82



RECEPTIONEN

För att uppmuntra våra läsare till förbön för oss som arbetar på Bällsta, vill jag berätta om arbetet i receptionen under ett par dagar i början av augusti.

Att sitta i receptionen på Bällsta innebär att man ständigt måste vara alert. Hela tiden händer det något. Människor kommer in i olika ärenden, och telefonen ringer i ett. Det är taxi- och budbilsbeställningar, förfrågningar och bokningar av hoteellrum. Samtal kommer inte bara från olika håll i Sverige, utan också från olika delar av Europa, och då kanske främst länderna i Öst. Framför allt ungdomar ringer och ställer frågor om Maranataförsamlingen och vår tro på Jesus.

Att det finns en verklig iver efter kunskap och behov av vägledning, förstår man därav att om våra dagliga morgonprogram över närradion av någon anledning inte kommer ut i etern på slaget 8.00, ringer genast två eller tre lyssnare och undrar vad som står på. Andra samtal utgöres av anonyma röster, som i förtvivlan vädjar om förbön.

Den stora glädjekällan som inspire-
rar och engagerar är främst de tillfäl-
len man får vara med att förmedla
evangelium till våra hotellgäster. Här-
omdagen hade vi 48 estniska ungdo-
mar som gäster på hotellet. Andra da-
gen då jag lärt känna dem litet, fick en

av flickorna en traktat på estniska. Hon tog ivrigt emot den, och det dröj-
de inte länge förrän några av hennes
kamrater kom och frågade om inte de
också kunde få varsin. När det var
dags för dem att åka ifrån oss, kom de
och tog i hand och tackade och gav
oss små minnessaker från Estland för
att vi inte skulle glömma dem.

För ett par veckor sedan hade vi en
busslast ryska turister från Moskva på
besök. Det var inte några lyxturister,
utan vanligt folk. En kväll stod en av
de medelålders damerna och bläddra-
de i turistbroschyrerna som låg på re-
ceptionsdisken. Jag passade då på att
sticka till henne ett Nya Testamentet
på ryska, och sa att hon gärna fick be-
hålla det.

Nästa dag kom hon och frågade om
hon inte kunde få ett till sin väninna
också. Jag sa att hon kunde ta så
många hon ville, bara hon tog vara på
dem. Hon tog allihop som fanns i re-
ceptionen. Sedan såg jag hur hon de-
lade ut av dem till sina landsmän. När
de skulle resa ifrån oss, och bussen
stod startklar på gården, kom hon in-
rusande i receptionen och kramade
om oss.

Samtidigt med de estniska ungdo-
marna, hade vi åtta kinesiska gäster.
En av dem var bosatt i Norge och tala-
de norska. Han fungerade som tolk
för de övriga, som kom direkt ifrån
Kina.

I vanliga fall brukar vi tillämpa
förskottsbetalning, men av någon
anledning betalade kineserna för sig
vid utbokningen. Då visade det sig att
de bara hade dollar. Det tog naturligt-
vis litet tid att räkna ut hur många
dollar som motsvarade det pris i
svenska kronor som var och en skulle
betala. Det gjorde att vi genom den
norsktalande tolken började prata
med varandra. En av dem stod och
läste på kassetten med titeln Jesus
kommer, som stod på receptionsdis-
ken. Han sa att han förstod att vi var
kristna. Men han hade fått intrycket
att vi var "mer än så". Det här var inte
något hotell vilket som helst; det hade
han känt.

Jag fick genom den norske tolken
berätta för dem om vår tro och läng-
tan efter att förverkliga mönsterbil-
den för en kristen församling såsom
Apostlagärningarna beskriver den
med avseende på den första kristna
församlingen. Den mönsterbild som
för övrigt har utgjort den marxistiska
ideologins grund och de kommunistis-
ka ländernas idealistiska mål, men
som med all tydlighet visat sig omöjlig
att förverkliga; en illusion som histori-
en själv nu har berövat varje uns av
tilltro. Man har nämligen haft en fel-
aktig utgångspunkt, och inte förstått
att det förutsätter att människan blir
försonad med Gud genom att ta emot
Jesus som sin Frälsare.

Jag talade om att man måste bli

ARNE
IMSEN

DET STORA SVEKET

Nu måste vi öka sysselsättningen och gå in i EU. Vi måste ordna och fixa så att fler människor får arbete. Men det stora problemet är egentligen fördelningen av jordens resurser, det säger Bibeln.

Fördelningssynderna, roffarmentaliteten, självisheten, egoismen, skattesystemet är genomsyrat av materialism. Och det tvingar fram kontrollorgan och tvångsmedel som gör livet alltmer outjärdligt.

Vad beror det här på? Inte beror det på homosexualiteten. Den är ju bara ett straff för en process som under årtionden har injicerat en fortgående och ökad egoism. Men vi har kallat det tillväxt. Hela nationen är offer för den här materialismen och egoismen, vilka föder fram sådana fenomen som den homosexuella rörelsen och den nya destruktiva partnerlagstiftningen som röstades igenom i riksdagen för en tid sedan. Det svenska kultursamhället är nu på snabb marsch mot avgrunden.

Det är helt uppenbart att homosexualiteten är ett aktuellt lyte. Det är en defekt i vår samtid, och det är ingen tillfällighet att vi har det så. Det finns en bakomliggande process som har lett fram till denna situation. En opinion som mer än någon annan bär skulden till utvecklingen, är kristenheten. Den har varit påskyndande på grund av sin renodlade materialistiska syn och sina materialistiska attityder. Man har en tendens att ständigt betona lustmomentet i det kristna livet. I Nya testamentet markerar aldrig de första kristna lustmomentet som något viktigt. De pekar fastmer på försakelsemomentet. I kristendomen handlar det faktiskt inte om moralisk resning eller filosofiska åsikter, utan där talas om Andens frukt. Det är alltså ett utslag av ett inreboende överflödsliv.

Därför, när man börjar skramla med vapnen för att bekämpa homosexualiteten, så blir effekten akademisk och verkningslös – om det inte åstadkommer rakt motsatt verkan. Det spelar väldigt liten roll vad man säger eller hur man argumenterar. Retoriken kan vara intressant för stunden, men den betyder väldigt litet. Det som har betydelse, är hur de kristna själva lever. De blir ju inte salt genom att läsa tio budord, de blir heller inte salt genom att citera Paulus; det är fråga om gestaltningen av vad Paulus säger. Jag tror inte att man i de kristna leden är ett uns bättre än i det övriga profana samhället. Även om man ännu inte har den här sektorn integrerad i församlingarna; i varje fall inte offentligt, så att det skulle finnas några homosexuella grupper, så har man andra ting som till grad och väsen är mycket mer avskräckande. Man kan ju fråga sig om det kan bli mer avskräckande än homosexualiteten

Det är helt klart att exempelvis

kulturmiljön har betytt en hel del för motståndet mot homosexualiteten. Det har varit både en offentlig och en inbyggd censur. Människorna har vant sig vid och har sedan födseln hört att det här är synd och det här kan man inte acceptera. Så börjar grundprinciperna undermineras och upplösas. Vi har så småningom fått förändrade attityder och förändrat uttryckssätt med en förnyad begreppsapparat. Men verkligheten är ju den att det är de kristnas undfallenhet och ovillighet att ta upp grundproblematiken, som har gjort att de nya värderingarna ganska ostört har kanaliseras in i samhället och uppmärksammas och blivit föremål för debatter och dialoger. Så småningom har man hittat ett fäste för det här budskapet. Det har förts vidare, och nu har vi det i den lagstiftande församlingen, som beslutar i överensstämmelse med den allmänna opinionen; det är ju logiskt och följdriktigt.

Vad har kristna hållit på med under de senaste trettio åren? De har gjort väldigt mycket på vitt skilda områden, men det de underlåtit

att göra är katastrofalt. *De har inte predikat Guds Ord!* Varför har de inte predikat Guds Ord? Ja, de har ju sett det som en väldigt mission att diskutera kvinnoprästfrågan. Även andra frågor som har med jämlikheten och fred att göra; frågor som i och för sig inte är betydelselösa, men det är diskussionsfrågor för samhällsdebatten. När man håller på i församlingarna år efter år med sådant, blir både tro, praxis och verksamhet perforerad av moderna teologier och teorier. Om man hade predikat Guds Ord, då hade det inte blivit en konfrontation mot homosexualismen först och främst, utan en konfrontation mot materialismen

Då hade man inte nöjt sig med att

plocka ut enskildheter, inte heller tagit upp någon strid med kvinnopräst-problematiken, som tycks vara så svår. Sådant är ju trots allt bara pseudodebatter. Det stora problemet för människan är egoismen och materialismen. Så ser vi ju faktiskt att den egoism som lever och utvecklas i olika opinioner, också ibland de homosexuella, på något sätt har förfinats och kristnats. Den har andra uttrycksmedel, men är till sin karaktär förljugen, och åstadkommer upplösning och kaos. Den process som ligger bakom den utveckling som lett till att homosexuellt samliv så fritt kan etableras, har inte de kristna lyckats hejda, eftersom de har underlåtit att med profetisk myndighet predika Ordet.

Vad gör predikanterna? Vi har ju sex tusen präster i det här landet, och tusentals frikyrkopredikanter. De ger sig in i debatten, och vill vara alerta. Men deras uppgift är ju inte att debattera samhällsfrågor i första hand, utan att proklamera och demonstrera Guds Ord. Predika i tid och otid, bestraffa, tillrättavisa, uppmuntra och trösta, tukta och näpsa. Det var ju vad förkunnarna skulle göra. Istället för detta som ju är deras egentliga uppdrag, så har de försökt att vara populistiska och ställa upp till förströelse och underhållning. De har visat sig vara väldigt uppfinningsrika för att försöka nå människorna och samla dem under sin predikstol.

Det sista jag hörde från en svensk kyrka, var att man hade ordnat en pub. Varför en pub, varför inte en bordell? De kan ju lika gärna öppna en bordell i sakristian! Eller kanske i gravkapellet. Vidrigheterna har inga gränser. I det läget träder en och annan förment radikal tidning fram, lyfter på pekfingeret och vill tala om för de homosexuella och för riksdagen att vi måste tänka på lag och moral. Men man har ju själv öppnat dörrarna mot avgrunden, man har forcerat spärrarna, och det skulle inte förvåna mig om det blir en bordell i någon kyrka inom kort. Puben finns ju där. Så blir det ett litet fack för pedofiler, och så ett fack för homosexuella och små fack för andra grupper som älskar och behöver någon plats att älska, men naturligtvis också något objekt att älska. Det här är Sverige. Sodom. Vi måste inse detta. Det hjälper inte med försök att uttala sin indignation, eller ge sken av att man är rättfärdig, när man egentligen har sin del i byken.

Vi kunde gå till historien och ta fram konkreta exempel på hur den här processen pågått och lett fram till

MIDNATTSROPET

BOX 20134 161 02 BROMMA TEL 08-627 55 55

ANSVARIG UTGIVARE: Arne Imsen

I REDAKTIONEN: Arne Imsen, Stina Fridolfsson,

Ulla Näsholm, Arne Björkman.

LAYOUT: Mikael Eliasson

UTKOMMER 6 GÅNGER OM ÅRET.

*Sändes fritt till intresserade som meddelar red. namn och adress.
Gåvor till tidningen och litteraturmissionen mottages tacksamt
på pg. 495 46 24-5, Bällsta Media Center.*

Meddelande om adressändring skall ske senast tre veckor innan den skall träda i kraft. Deet sker genom skriftligt meddelande till tidningens redaktion. Midnattsropet tar tacksamt emot bidrag i form av vittnesbörd, rapporter om Guds verk, etc.

Omslagsteckning: Ulla Christensen

i DETTA NUMMER...

ARNE IMSEN/DET STORA SVEKET

En analys av kristenhetens svek mot folket och nationen, och de konsekvenser detta medför.

4

ARNE IMSEN/MARANATA OCH
PENNINGMAKTEN

Denna predikan anvisar en väg för den kristna församlingen som är framkomlig – också i vår tid.

8

ARNE BJÖRKMAN/ANTROPOSOFI EN
EUROPEISK MYSTERIERELIGION

Här följer andra avsnittet om antroposofin i den informativa artikelserien om nyandliga rörelser.

14

ULLA LINDGREN/RESEBREV FRÅN
JERUSALEM

En livfull berättelse om intryck och upplevelser i Israel under de senaste årens händelser.

23

...och naturligtvis
mycket mer!



Är du RÄDD för dig själv?

av Hans Lindelöw

Är du rädd för dig själv, har du problem med dig själv, sök Jesus! Se till att du får tag i honom, och håller fast vid honom. Vi kan få vara med och vittna om honom som är ljuset, så att människor som lever i vår tid får den nödvändiga vägledningen.

Det finns ingen som är så aktuell som Jesus Kristus, för det finns ingen som kan förklara saker och ting som han kan göra, även saker som sker i vår tid. Varför? Jo, därför att Jesus Kristus är densamme igår, idag, så ock i evighet.

Fram till för några år sedan hade vi två politiska maktsblock, två politiska ideologier som stod emot varandra, och hela tillvaron skuggades på något sätt av det här. Nu känner man en vilshenhet. Man kan inte längre, tycker man, beskriva verkligheten. De politiska ideologierna har visat sig så otroligt begränsade, och den politiska debatten har kommit av sig.

Det var en som uttalade sig så här; väldigt talande: "Vad som har hänt är att verkligheten har exploderat." Om verkligheten har exploderat, då är det svårt att beskriva den. Det är svårt att då hitta de rätta orden och uttrycken.

Jag fick av någon anledning syn på en tidskrift som ges ut i krigets Serbien. På omslagsbilden var det en man; han hade fyra armar och med två armar försökte han strypa sig själv, och med två armar försökte han låta bli att strypa sig. Det är en allmän bild, nästan på ett symboliskt plan, därför att det här kriget i det forna Jugoslavien engagerar alla sinnen; inte bara där. Jag tror att bilden uttrycker något väldigt allmänmänskligt. Den uttrycker människans problem i vår tid; kanske mer än någonsin förr.

Människan är rädd för sig själv. Man är rädd för den ondska som man möter hos sig själv. Man är rädd för att tappa kontrollen, därför att det hänt och händer allt oftare.

Bilden är väldigt uttrycksfull. Men jag ser att den här bilden möter oss inte endast i den dagsaktuella situationen; jag möter den i bibeln. Det är denna bild av människan som Jesus

mötte då han vandrade på jorden. Till exempel i Markus 5 där det berättas om mannen som var besatt.

Kan man tänka sig något mera beklagansvärt? Bilden av den besatta nutidsmänniskan kan knappast bli tydligare:

Det visade sig att mannen som haft legionen av onda andar i sig, han var nästan bara en symbol för den rädsla som alla bar på. För när Jesus kom och avslöjade den undanskymda verkligheten för dem, då blev man rädd och kände att den personliga säkerheten började vackla. Mannen som hade haft legionen i sig, symboliserade något av vad alla på ett eller annat sätt präglades av.

Det finns ingen som är så aktuell som Jesus. Från mitt väsen steg denna fråga till Jesus: Herre, du som har sådan makt, är det verkligen sant att du kan kontrollera dig själv? Jag fick inget verbalt svar, men upplevde en försäkran från honom. Han kan kontrollera sig själv. Han som har all makt i himmelen och på jorden. Sök dig till honom! Är du rädd för dig själv, har du problem med dig själv, sök Jesus! Se till att du får tag i honom, och håller fast vid honom.

Det finns ingen så aktuell som Jesus. Det finns ingen som kan befria människor som han. Det finns legioner onda andar som skymmer verkligheten, så att vi inte får se vad verkligheten är. Det finns legioner onda andar som vill förblinda dig och mig. Man sa till och med: "Jesus, du är Guds, den högstes son", men det var inte på något sätt fråga om att man ville bekänna sig till honom. Man ville besvärja bort honom. Han var farlig, därför att han var så aktuell. Det heter i Nya Testamentet; "Verkligheten själv finns hos Kristus."

Ideologierna har verkligen haft sin

tid. Den ideologiska debatten har kommit av sig, och försöken att beskriva verkligheten har totalt kommit till korta. Ingen kan egentligen förklara vad som händer. Men om vi går till Jesus, så får vi en exakt beskrivning av dagsläget, människan och människans problem – NU! Därför Jesus lever, och han är densamme igår, idag, så ock i evighet.

Ska vi söka honom, ska vi göra vår åkallan till ett verkligt anrop: Kom, Herre Jesus! Eller ska det få vara en besvärjelse, då vi i själva verket avser att besvärja bort honom ur vår krets och tillvaro? Får Jesus alltför fria händer, då sker det saker, och då avslöjas demonerna. Vår moderna, vetenskapliga värld tror inte på demoner. Men Jesus, han inte bara drev ut demonerna, utan när han hade drivit ut demonerna, såg han till att mannen fick kläder på kroppen. Jesus har omsorg om människan, även när det gäller de rent materiella, existensiella frågorna.

Ska vi söka honom, så att vi kommer honom nära? Han är ljuset. "Jag är världens ljus", sa han. Men han sa också: "Ni är världens ljus". Vi kan få vara med och vittna om honom som är ljuset, så att människor som lever i vår tid får den nödvändiga vägledningen, får vara med om livsviktiga avslöjanden som gör att människan kan bli frälst, befriad från sina demoner, sin fruktan för sig själv. Då behöver man inte längre frukta sig själv, men kan frukta Jesus på ett positivt och livgivande sätt.

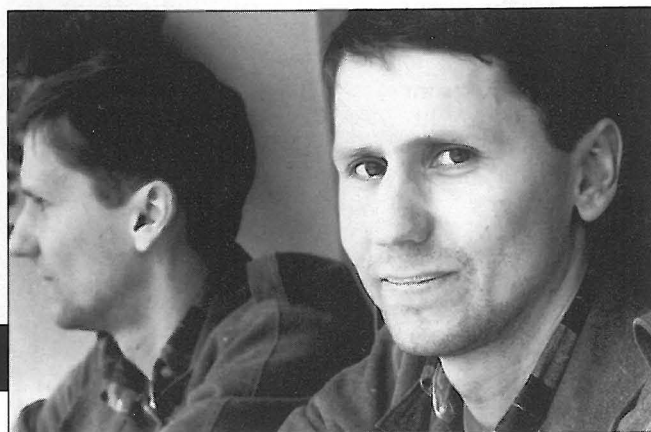
Denna fruktan kallas Gudsfruktan, det är när människan får se hur stor Jesus är. Det är inte människan som är allsmäktig, utan Jesus Kristus. Människan utan Jesus kan inte kontrollera sig själv, men Jesus kan kontrollera allt. Han gör det, och ser till att det han talat går i fullbord!

Vårt mål:

ATT FÅ SE JESUS!

**Världen och anden i världen
som manifesterar sig i politik,
ekumenik, underhållning och
rockmusik vill leda oss att ta
emot antikrists ande.**

av Jimmy Gustavsson



När det gäller det evangelium som mänskligheten har fått av Gud att ta ställning till, så är frågan för den som har sagt ja till detta evangelium hur denna gåva skall förvaltas. I 2 Tim. 3:14 talar aposteln till den unge Timoteus: "*Förbliv i vad du lärt!*" Förbliva i, stå kvar i; det är vad det hela handlar om. Att förbliva i; inte lägga något till eller dra något ifrån. Att lägga något till eller att dra något ifrån evangelium, är alltså värdemätaren på hurvida församlingen och den enskilde kristne står kvar i evangelium.

Det är lika bra att inse att för världen så är evangelium om Jesus Kristus en **därskap!** Inte för inte heter det ju i 1 Kor. 1:18: "*Tälet om korset är visserligen en därskap för dem som gå förlorade, men för oss som bliva frälsta, är det en Guds kraft.*"

Att på något sätt ta in världens attityder och mönster i församlingen, och låta dessa komma in i undervisningen, kan inte ses som något annat än svek och förräderi mot Mästaren. Dessa attityder/mönster må sedan vara klasshat, underhållningsbranchens fånerier eller vad det vara må. Allt

detta representerar världens ande, antikrists ande! Dessa tillspillogivna avgudar kommer att stänga dörren för **många** till himmelriket, om de tillåts komma in i församlingen.

I Johannesbrevet så lär oss författaren till dessa brev följande. "*Mina älskade, följ icke onda föredömen, utan goda*" (3 Joh. v. 11) Vidare i 1 Joh. 2:15: "*Älsken icke världen, ej heller vad som är i världen. Om någon älskar världen, så är Faderns kärlek icke i honom.*"

Alltså, man kommer **vid sidan** av vägen, man förblir inte i evangelium. Återtåget till världen och synden sker när onda föredömen från världen börjar tona fram. I 1 Joh. 3:6 heter det ytterligare: "*Var och en som förbliver i honom, han syndar icke; var och en som syndar, han har icke sett honom och icke lärt känna honom.*" Har icke sett honom! Vi måste alltså med våra egna ögon få se honom. Annars är vår tro till intet gagn. Våra sammankomster, bibelstudier, appeller osv. måste leda fram till att Jesus Kristus blir synliggjord, annars har vi ingen behållning av vår tro på Gud. Målet måste ju vara att få se Gud. Kommer vi ifrån det

målet, kommer vi att begå missgärningar. Det vill säga, vi missar **målet** med vår tro och vandring.

Men, återigen, det är alltid världen och den ande som är av världen som reser sig upp som ett bålverk mot kunskapen om Gud. Denna ande manifesterar sig ibland i politiken, ekumeniken, falska läror osv, men lika ofta i gyckel, hån, spex, underhållning, rockmusik och allt annat elände som vill bygga ett Baals-altare i församlingen och i våra liv. Tar vi in det minsta lilla av något av detta i församlingen, så tar vi emot antikrists ande, och vi har börjat bygga upp ett skököväsen. Då spelar det ingen roll vad vi kallar oss för; det kan stå skrivet vad som helst ovanför våra portar; då bygger vi Baals altare i församlingen.

Men Gud är densamme! Halleluja! Han är Gud, Han är helig, Han är ren, Han är rättfärdig. Gud kommer inte som en clown till de förslavade skatorna. Han kommer inte som en falsk politisk Messiasgestalt med feta, fläkiga valkampanjsslöften. De "herdar" som torgför dylikt "evangelium" är **inte** av Gud!

Det viktigaste och mest angelägna som kan basundras ut idag är att Jesus kommer. När jag talar om Maranata, du vår Herre kom, är det inte en fix idé, och vi känner oss inte tvingade att profilera oss eller göra oss intressanta – o nej, det är alldeles för allvarligt. Det här handlar om vår vardag. Sannolikheten talar för att de flesta av oss är någon annanstans än i gudstjänster eller möten då anskriet ljuder. Vi är, som jag förstår det av bibeln, antingen ute på fältet eller vid kvarnen eller hemma i sovrummet. En familjegemenskap slits sönder och upplöses. Arbetsgemenskapen bryts helt tvärt, utan att den aviserats dagen innan. Det som levande kristna har vittnat om händer: En rycks upp, och en annan lämnas kvar. Maranata, du vår Herre kom, ett oerhört skakande budskap om uppbrott, men framför allt om förberedelse för detta sista och slutliga uttåg ur tiden.

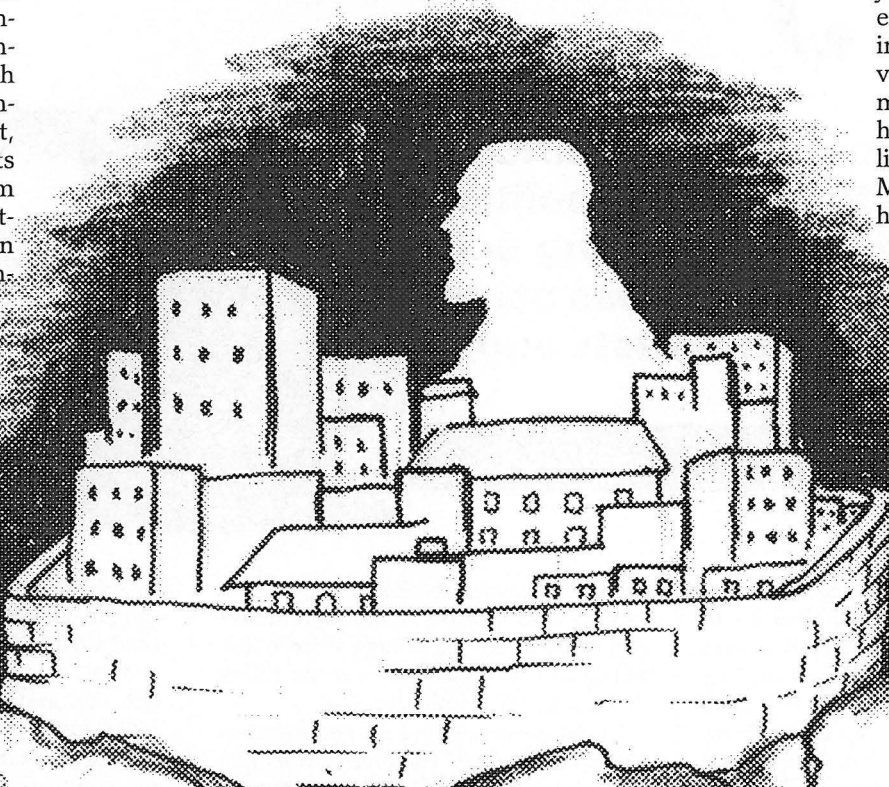
□ □ □ Skaror av människor dör på grund av den förödande penningmakten som omöjliggör normal samexistens. Det tycks inte ens finnas vilja att lösa fördelningsproblematiken
Varför når inte resurserna ut till alla?
Varför saknas vilja till att lösa problemen?
Den kristna församlingen bör, som staden på berget, anvisa en väg – också på detta område.

Predikan av Arne Imsen

Maranata är de maktlösas makt och de kraftlösas styrka. Jag ska nu tala om en speciell makt. Vi läser i Apg. 5:4 fyra ord: "Penningarna i din makt".

Jag ska tala om penningmakten. Alla drabbas på ett eller annat sätt av penningmakten. Vi kan se detta ur den lilla världens och den stora världens perspektiv, och vi upptäcker ganska snart att dessa problem uttrycker sig olika, men är av exakt samma karaktär. Det finns ingenting i tiden som har förstört mänskligheten så mycket som just denna makt. Det är en makt som destruerat individerna och kollektiven, den har åstadkommit så förödande svårigheter, att det varit omöjligt att lösa problemen. Masslakt och utrotning har blivit följden.

Som en bakgrund till de missförhållanden som drabbar mänskligheten, vet vi att alla militära konflikter varit förödande, antingen de varit regionala,



MARANATA

OCH

PENNINGMAKTEN

nationella, kontinentala eller internationella. Alla konflikter är ohyggliga med avseende på konsekvenserna för mänskligheten.

Där det finns en konflikt med militär utrotning av civilisation, människor och samhällen, är penningmakten en mycket viktig, ja, härskande makt.

Vi talar om valutapolitik och finanspolitik. Det kan låta vetenskapligt, och ibland har det ett drag av humanitet. Man försöker dämpa penningmaktens förödande verkningar genom olika insatser; politiska och sociala. Verkligheten är ju annars den, att de militära konflikterna är ohyggliga, och får allt vidrigare konsekvenser för hela mänskligheten.

Medan vi läser detta, dör människor. De dör en för tidig död på grund av förhållanden som vi på ett eller annat sätt är medskyldiga till. Skaror av människor dör, just därför att det finns en penningmakt som är förödande och omöjliggör normal samexistens och normalt samförstånd. Det saknas vilja till att försöka lösa de ohyggliga problem som har med fördelning att göra.

Den förutvarande amerikanske försvarsministern och högsta chefen för FN:s biståndsorgan, Mac Namara, sa för en tid sedan i en presskonferens:

"Vi får välja om vi ska dö i ett kärnvapenkrig eller i epidemier." Han hävdade att utvecklingen har gått så snabbt och så långt. Den kan inte längre hejdas.

Jorden har samlade tillgångar som i realiteten innebär, att inte en enda människa skulle behöva dö av hunger. Resurserna räcker till för hela jordens befolkning. Skulle en medmänsklig fördelning av resurserna komma till stånd, så skulle ingen gå under på grund av hungersnöd. Mac Namara var upprörd, han ropade faktiskt som en profet.

Vem är det som hindrar fördelningen; varför saknas vilja, varför når inte resurserna ut till alla? På vad sätt har vi ansvar för detta? Jag tror att svaret är av gammalt datum och kan utläsas hos profeten Heskial, 16:48–50.

Det bästa sättet att pröva solidariteten, det är väl att testa vår egen vilja och förmåga att dela med oss av det vi har. Vi kan inte räkna med att man ute i den stora världen ska handla annorlunda än vad vi gör i den lilla världen.

Vi kan inte förvänta oss att världen ska handla annorlunda än den kristna församlingen. Den borde vara en pro-

teströrelse och klart markera ljusets alternativ för en värld i mörker.

Ett rätt offerliv

När vi nalkas denna problematik och börjar tala om girigheten, penningbegäret och andra begrepp som förekommer i bibeln, så nämns de alltid i samband med styggelser; avgudadyrkan. Det kan uttryckas i moderna ord, man kan tala om materialism. Vi menar oss ha lyckats besegra nazismen



och fascismen och andra -ismer som är odemokratiska och som vi tycker har hotat vår frihet.

Vad har gjort oss till så lättövrade byten; varför har vi blivit så totalt invaderade och ockuperade av materialismen? Vi vill på vårt sätt dämpa skadeeffekterna av den. Vi vill inte överge den, men vi kan ägna oss åt en viss välgörenhet som egentligen är ett försök att muta samvetet och muta Gud.

I Skriften ser vi att det finns en ekonomisk ordning och en rättsordning för församlingen. Om den vill, så kan den genom den helige Andes kraft förverkliga mönsterbilden, men detta

kan aldrig ske utan offer.

Detta kan uttryckas på flera olika sätt, men i Rom. 12 uttrycks det på ett mycket fullödigt sätt. De offer jag talar om, berör inte bara ett visst begränsat område av vårt kristna liv. De inkluderar allt. Utan offer får vi aldrig uppleva förnyelse. Detta är en gudomlig princip. I Rom. 12 läser vi: *"Så förmanar jag nu eder, mina bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära edra kroppar till ett levande, heligt och Gud välbehagligt offer – eder andliga tempeltjänst."* (v.1)

Vilka är det aposteln talar till?

Vad är det han efterlyser och eftersträvar, vad vill han nå fram till? Längre fram i kapitlet får vi veta det: *"Ty såsom vi i en och samma kropp hava många lemmar, men alla lemmarna icke hava samma förrättning, så utgöra ock vi, fastän många, en enda kropp i Kristus, men var för sig äro vi lemmar, varandra till tjänst."* (v.4–5)

Finns det anledning till frågetecken i marginalen, eller kan vi bejaka detta? Visst, men så kommer slutklämman: *"Var för sig äro vi lemmar varandra till tjänst"*. Här tror jag de flesta av oss får bakläxa. Vi efterlyser tjänster, men vi är inte alltid lika beredvilliga att ge. Det är inte så att några ska vara givare och andra mottagare, några hjälpsökande och andra hjälpgivare. Då markerar vi samma distans mellan syskonen som den som existerar i världen.

Detta är inte svårt att hitta exempel på. Välgörenhet är uttryck för frivilligt engagemang. Möjligen kan vi därigenom uttala ett medlidande; göra en insats i en akut situation för att hjälpa en och annan ur svårigheterna. Man kan känna sig riktigt förödmjukad av den sortens välgörenhet. I det mönster vi har i Nya Testamentet med avseende på församlingens ekonomiska ordning finns krav på rättfärdighet.

Vi är beredda till punktinsatser och ambulansuttryckningar, men det är ju kontinuiteten som skapar en gemenskap som inte innebär bara tillfälliga, spontana aktioner. Ett kontinuerligt offerliv är lika viktigt som ett kontinuerligt och vitalt böneliv.

Nu får vi anledning att tänka på vår egen ekonomi, hur den fungerar. Kan-ske predikanten får börja med sin ekonomi.

Vi måste få förebilder, och utan dessa förebilder har vi väldigt svårt att komma framåt.

Det blir ingen rätt, andlig atmosfär i församlingen om det inte finns bön; det finns heller inget i förrådshuset

som kan ge näring och mättnad, om det inte finns offrare. Vi ger inte för att vi är intresserade av andlig verksamhet, och att vi tror på ett visst projekt. Detta är ett modernt sätt att förvränga det urkristna idealet och den urkristna mönsterbilden. Här måste ske en radikal förändring.

Rätt ideal

Från början fanns det ideal som fragment ur Nya Testamentet. Apostlagärningarna har påverkat mänsklighetens största andar som har brottats med problemen och försökt hitta en rättfärdig lösning, utan att lyckas.

Marx, Engels och andra, var influerade av Herren Jesus Kristus. Kanhända de var ateister, men de tog hand om värdet av den förunderliga egendomsgemenskapen som finns beskriven i Nya Testamentet.

Sovjetunionens kommunism skulle aldrig ha existerat om kyrkans egoism inte funnits. Det var ju kyrkan som skapade förutsättningarna för socialismen. Socialismen var inte en reaktion emot orättvisor – den var en revolution för att förändra förhållandena ifrån grunden.

Vi sitter i västvärlden och pekar på Sovjetunionens och östvärldens sammanbrott, och säger fiasko, med facit i hand. Men kan det fiasko som västvärldens ekonomiska, sociala och andra system har byggt upp visa några drag av rättfärdighet? Skulle den kapitalistiska utsgnningen vara bättre än den socialistiska? Jag talar inte politiskt, för jag är inte agitator för någon filosofi i det avseendet. Jag bara tar ett exempel för att åskådliggöra. Det har visat sig vara ogenomförbart att åstadkomma rättvisa med mänskliga medel. Ska man göra ett försök, då måste man ha batonger, skjutvapen och straffanstalter. Detta leder till fortgående förtryck. Förtrycket i väst är sannoligen inte mindre, om än mera sofistikerat.

Problemet ligger inte i kommunismen eller i kapitalismen; problemet ligger i en avfällig, institutionaliserad och mycket mäktig kristenhet. Jag tror på, och vill ropa ut att maranatabudskapet innebär en återgång till det som var ifrån början. Maranata är de maktlösas makt och de svagas styrka.

Hur ska detta kunna förverkligas? Ge oss idealen, ge oss förebilderna, ge oss mönsterbilden tillbaka, men, framför allt: Ge oss den kraft som gör det möjligt att besegra den bastion av girighet, egoism och materialism som har blivit så oerhört dominerande i vårt liv och i vårt sätt att vara.

Meningen är inte att försaka för försakens egen skull, eller att bygga ett system som kan vara medmänskligare och fördelaktigt för människorna i tiden. Meningen är att lösa de konflikter som varenda individ bär i sitt

eget bröst. Var finns jämlikheten, friheten och broderskapet?

I händerna på kapitalet

Mänskligheten lider av allt det blod som har flutit under dess historia. Den plågas av fallets konsekvenser och försöker hitta tillbaka till paradiset. Din paradislängtan kan inte utplånas, den finns där som drivkraft. Ingen har lyckats återerövra paradiset. Det har inte funnits moralisk eller religiös kapacitet till detta.

"Människovärdet vi fordra tillbaka!" ropade oerhörda skaror, då man demonstrerade för en mera rättvis ordning i olika länder, och kyrkan hänskrattade.

Genom församlingen ska människan ledas in i ett paradisiskt tillstånd, där de ting finns som hon kanske mest av allt längtar efter och borde förverkliga. "Människovärdet vi fordra tillbaka..." Jag vill uttrycka det så här: Paradiset vi önskar tillbaka!

Utan bön blir det ingen atmosfär i församlingen, och utan offer får vi ingenting i förråden. Klimatet måste vara sådant att det finns möjligheter för livet att utvecklas. Förebilden är naturligtvis inte socialismen eller andra experiment och försök att åstadkomma det som bibeln sätter upp som norm för församlingssamfund. Själva grundförutsättningen är: "Så utgöra ock vi, fastän många, en enda kropp..." Många, och dock en. Det kan uttryckas på så många olika sätt. Angår det dig hur jag har det, och i så fall, i vilken utsträckning kan vi överlämna ansvaret för varandra på någon samhällelig institution?

Utan att vi har reflekterat på det, har vi avhändert oss möjligheten att bli vägledande som en stad på berget. Vi kan fråga de politiska partierna vad de står för idag. Jag tror att svaret är ganska luddigt. De har svårt att själva redogöra för sin politik, för den är så fragmentarisk och uppblandad.

Vad är det som styr olika samhälleliga åtgärder eller politiska utspel? Det är inte ideologierna, utan penningmakten. Partierna är i händerna på kapitalet. De är inte bara hindrade och hämmade, de är direkt styrda, och deras frihet är marginell. Vi lägger vår röst, och menar oss därmed ha fullgjort en viktig samhällelig uppgift. Efter valdagen kommer de snabba avstegen från valprogrammen. Varför?

Det är penningmakten som styr. Dess förfärliga jargong skulle församlingen ta sig ur för att bli en andlig maktfaktor i tiden. "Lemmar varandra till tjänst... vi har olika gåvor, alltefter den nåd som har blivit oss given." Oliktid och mångfald. Det finns ett enormt spektrum av möjligheter, och tänk om Gud fick tag i var och en av oss! Då skulle vi få se något förunderligt; hur det sker ett utbyte av värden

och kvalitéer som leder till det aposteln manar till, nämligen en utjämning, en fördelning.

Sälj allt!

Med detta mål i sikte säger aposteln i Rom. 15 med avseende på ekonomiska medel, och sedan också andliga: *Makedonien och Akaja hava nämligen känt sig manade att göra ett samman skott åt dem bland de heliga i Jerusalem som leva i fattigdom*.

Känner man till den historiska bakgrunden, så var sanningen att syskonen i Jerusalem sålde allt de ägde, och konsekvenserna inställde sig. De sålde allt, och så blev de fattiga. Man frågar sig då: Kan det vara ett ideal att försätta sig i den situationen? En del säger att detta var ett stort misslyckande. Det var att överreagera, eller felreagera. Men medlen omsattes omedelbart, och det i sin tur ledde till att hedningarna fick höra evangelium.

De första kristna i Jerusalem blev fattiga då de gjorde sig av med tillgångarna. Var detta en utjämning, var det fördelning av resurserna? Varifrån fick de inspiration till att handla så?

Vidare läser vi: *"Fullborden nu ock edert verk, så att I, som voren så villiga att besluta det, jämväl, i mån av edra tillgångar, fören det till fullbordan. Ty om den goda viljan är för handen, så bliver den välbehaglig med de tillgångar den har och bedömes ej efter vad den icke har."* (2 Kor. 8:11–12) Det här är praktisk undervisning. Frågan är inte hur mycket du offrar, utan hur mycket du har kvar när du offrat, och då blir det allvarigare. Detta är det bibliska framställningssättet. Varför ges undervisningen denna karaktär?

"Ty om den goda viljan är för handen, så bliver den välbehaglig med de tillgångar den har och bedömes ej efter vad den icke har." Och så kommer det: *"Ty meningen är icke att andra skola hava lättnad och I själva lida nöd. Nej, en utjämning skall ske, så att edert överflöd denna gång kommer deras brist till hjälp, för att en annan gång deras överflöd skall komma eder brist till hjälp. Så skall en utjämning ske."* (v.13–14).

Den ena gången är det några som ger allt, en annan gång är det andra som ger allt. Det är inte så att bördan skall läggas på några enstaka. Vi ska inte införa ett nytt orättfärdigt mönster. Vi ska rycka upp det gamla orättfärdiga mönstret med rötterna. Istället ska vi gestalta det program som uttrycks exempelvis i Jesu bergspredikan.

Vad är ditt, och vad är mitt? Vi går till Jesus, och ber att få svar på den frågan. Vad har jag dispositionsrätt till, och vad har jag äganderätt till? Det är ganska meningslöst att syssla med abstraktioner. Vi måste lära oss att konkretisera det in i vår egen situation, annars kommer det att skapas

två världar: en som vi lever i på söndagarna, som saknar verklighetsförankring, och en som vi lever i på vardagarna, och verklighetsförankrad med avseende på ekonomi och planering.

Urkristet församlingsliv

Guds församling är ingen verklighetsfrämmande gemenskap av andeväsen. Guds församling har tagit form i det vi kan läsa om i Apostlagärningarna. Men den kan inte existera om vi ska applicera det profana samhällets olika mönster och föreningsmodeller på verksamheten. Dessa problem kommer vi att få brottas med, antingen vi vill det eller inte, under den tid som återstår för församlingen här i tiden.

Församlingen kommer att reduceras till sanna och rätta proportioner. Den kommer samtidigt att stå fram med den makt som den fått sig delegerad, då den tar Jesu budskap på allvar och fattar att sant församlingsliv inte är ett partiellt krav, utan en total överlåtelse till Herren Jesus Kristus.

Vilken gemenskap vill vi ha, och hur ska denna gemenskap vara grundad, och vad ska den representera? Brödragemenskap. Syskongemenskap. Bönegemenskap. Arbetsgemenskap. Detta är det mest impopulära en förkunnare över huvud taget kan ta upp. Vill man ha en front av funderingar och tvivel, då ska man tala om urkristet församlingsliv. Men dessa bastioner och fästen av egoism och materialism måste angripas och undanröjas, om församlingen ska kunna uppleva ett andligt genombrott.

I Lukas evangelium framställer Jesus i kapitel 16 liknelsen om den otrogne förvaltaren. Vem är det egentligen som har rollen av trogen förvaltare? Det var ju inget tidsbegränsat till en grupp människor i hans omedelbara närhet. Han talar om ting som angår varenda individ, och självklart i första hand varje lärjunge. Jag är rädd att vi har uppfattat lärjungaskapet så att vi ska bli berikade – också materiellt berikade. Framgångsteologins tema och erbjudande, är frågan om att bli berikad; att erövrar. Över hela världen märker vi denna besynnerliga böjelse hos människan; att bli en lärjunge för att vinna fördelar.

Nu kommer Jesus med en undervisning som är häpnadsväckande, för den ställer alla våra förutfattade meningar och fördomar på huvudet. Jesus talar om lärjungarna. Han framställde liknelsen om den otrogne förvaltaren, om den rike mannen och Lazarus. I den undervisningen får vi veta vad som är vårt och vad som är annans.

Vad är ditt, och vad är en annans? Det finns en klar gräns mellan det som är en annans och det som är ditt. Liknelsens syfte är att klart åtskilja det som måste åtskiljas.

Du har en makt som kan åstadkomma revolutionerande resultat. Du kan göra precis vad du vill med det du disponerar. Frågan är om vi vill bli maktlösa, eller behålla makten i våra händer och bruka den. Det har med status att göra. De som saknar makten i sina händer, är ju inte precis högt värderade. De som dras med skulder och ekonomisk brist är knappast aktade människor – de har väldigt lite värde i andras ögon. Det kan vara en tillgång och en hjälp för självförtroendet att ha kvar denna makt för att rehabilitera sig, om det skulle visa sig vara nödvändigt.

Det sannskyldiga goda

Om vi allesammans överflödade i andens gåvor, vad skulle det betyda för vår omgivning? Vad skulle det betyda med avseende på missionen? På motsvarande sätt bör vi överflöda med avseende på offer, så att det inte blir en partiell insats för att uppnå ett visst syfte och en viss tillfredsställelse, men ett offer som gör att vi blir maktlösa och fattiga. Det kanske skulle innebära att vi som har deponerade resurser så att vi inte behöver bekymra oss om vår morgondag, försatte oss i samma situation som den urkristna församlingen: De gav och blev fattiga. Vad hände? De blev hjälpbehövande och beroende. Av vem då? De blev beroende av Gud och församlingen.

Konklusionen i Lukas 16 är: *"Och jag säger eder: Skaffen eder vänner med elst den orättrådige Mamons goda, för att de, när detta har tagit slut, må taga emot eder i de eviga hyddorna."* (v. 9) Det verkar litet annorlunda än hur vi tänker och handlar. Jesus säger: *"Den som är trogen i det minsta, han är ock trogen i vad mer är, och den som är orättrådig i det minsta, han är ock orättrådig i vad mer är. Haven I nu icke varit trogna, när det gällde den orättrådige Mamons goda, vem vill då betro eder det sannskyldiga goda?"* (v.10–11)

Vad det handlar om, är troheten. Den orättrådige Mamons goda är inte uteslutet och otänkbart som ett verkamt medel för att åstadkomma resultatet Jesus pekar på: Att skaffa sig vänner i den tillkommande världen.

Läser vi vidare, kommer det som ger oss en ny syn på äganderätt och dispositionsrätt, förvaltarskap och resultat: *"Och haven I icke varit trogna, när det gällde vad som tillhörde en annan, vem vill då giva eder det som hör eder till? Ingen som tjänar kan tjäna två herrar; ty antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den förre och förakta den senare. I kunnen icke tjäna både Gud och Mamon."* (v.12–13)

Så kommer reaktionen som en naturlig följd av den här undervisningen, exakt på samma sätt som reaktionen inställer sig hos oss var och en då

vi känner oss träffade, och upptäcker att vi är speglade. Vårt sätt att handskas med resurserna; både de andliga och de materiella, innebär att det ena utelämnar icke det andra, utan det ena förutsätter det andra.

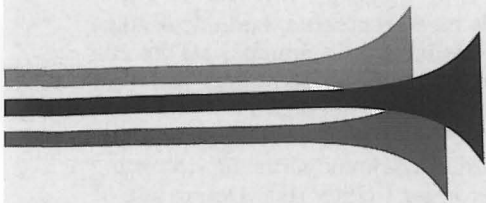
Det börjar med det som är litet och till synes saknar värde för framgång eller seger i Guds rike. Det är inte så att församlingen främst behöver pengar. Församlingen behöver frigjorda människor, som inte har ett uns av det som bibeltexten sedan skildrar i nästa mening, när konsekvenserna inställer sig i form av grimaser, hån, förlöjligande eller arrogans: *"Allt detta hörde nu fariséerna som voro penningkära, och de drevo gäck med honom."*

Vi är kanske inte så avancerade att vi skulle börja driva gäck inför den här förkunnelsen. Vi är belevade och civiliserade människor, och tränade så att vi förmår och vill lyssna. Men vilket motstånd vi bär i vårt väsen när detta budskap ska förkroppsligas! Då visar det sig att fariséerna inte är ett utdött släkte. Det finns en farisä i varje bröst, och det synliggöres i reaktionerna. Vad är det som är en annans? Troheten testas i vårt förvaltarskap av de små, materiella tingen. Det handlar om kronorna. Du kan inte utelämnar din bankbok, dina aktier eller andra värden, och säga att detta hör inte till församlingslivet.

Det här är livsfarligt. Det leder till döden. Det är korsets realism, korsets konsekvenser. Vårt föredöme är Herren Jesus Kristus, och just i denna undervisning om offer, gäller det omtanken om, känslan och ansvaret för syskonen. Inför detta påminner aposteln om Honom som var rik, men blev fattig. Det vill säga, han lämnade sin himmel och klädde av sig hela sin härlighet. Han kom hit ned och blev fattig, för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika. Men aposteln säger: *"Varen så till sinnes såsom Jesus Kristus var."* Vi måste också kliva ut ur vårt paradiset, våra lyckomodeller och få ordning på vår tillvaro utifrån helt nya livsprinciper och en helt annan ekonomisk ordning.

När den här analysen och definitionen är klar, och gränserna dragna, kan vi inte ignorera det Jesus har sagt med avseende på vad som är **en annans** och vad som är **vårt**.

Vi har inte äganderätt till det den orättrådige Mamon har satt i våra händer, eller vad vi har lyckats erövrar ifrån världen. Vårt är de gåvor vi fått från den eviga världen. Dem ska ingen kunna ta ifrån oss. Men allt det vi har att förvalta under tiden vi är här på jorden, det tillhör en annan. Det ska vi lämna, det får vi aldrig behålla. De gåvor som har givits oss genom Ordet, löften vi fått av Fadern för att kunna fungera som en församling med andlig resning och andligt liv – det är vårt, det är ditt och mitt! Amen.

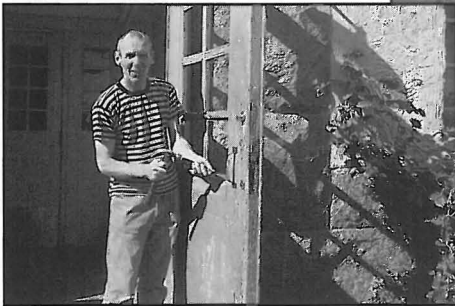


MARANATA!

Foto: Thommy Jacobsson



Peder, Folke, Fred, och Lars reste tältet för vår första sommarkonferens på Bällsta.



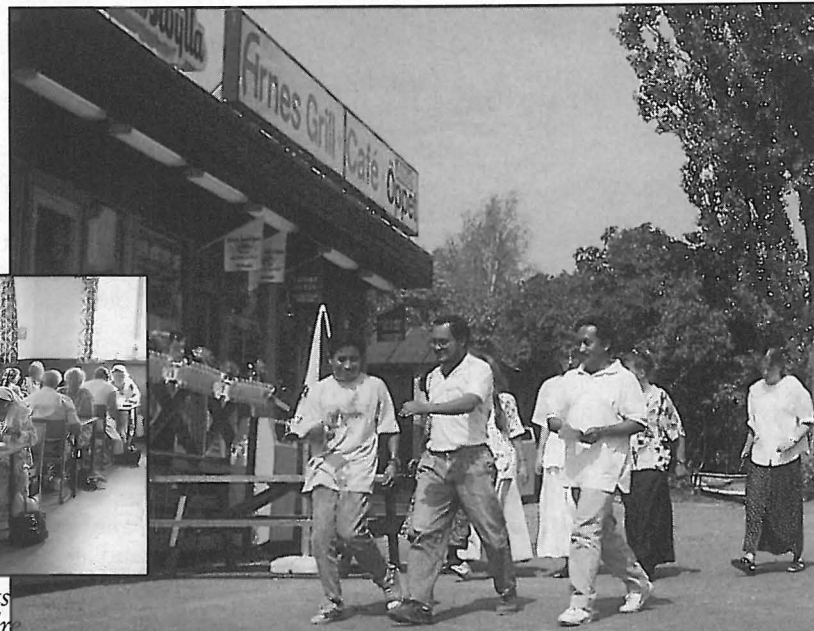
Verner, vår ständige vaktmästare, skötte finsnickeriet inför konferensen.



I köket var Gertrud en av de tjänande systrarna.



Efter Ordets blev det bordets gemenskap för unga och äldre syskon.



"Och dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning..."



...och brödragemenskapen...

FILEMON

Pg. 428 85 19-4

Filemon var mannen som av aposteln anmodades att avbetala en helt obetalbar skuld genom att hjälpa en slav. Aposteln framhåller att också vi har en skuldbörda. Därför måste vi hjälpa. Det finns så mycket nedfruset ka-

pital av tro, hopp och kärlek. Det finns så många passiva människor som borde aktiveras; det finns medel och resurser för betydande hjälpinsatser. Alla är något, har något och kan något som kan mätta och betjäna nödlidande

Du vår Herre KOM!

arstyngt, ödesmättat tema: "MARAN-
ättat, men hoppfullt för den som gjort
ka. Den klara, skarpa och frigörande
l varandra i den dagliga gemenskapen
a, måltiderna och syskonen, gav kraft
Imsens predikan "Maranata och pen-
7 de budskap som drabbade oss med
kan finns tillgängliga på kassett, se



Ända från Dominikanska Rep. kom Doris Dias med ett le-
vande vittnesbörd. Jan-Egil Hafsahl, från Pilgrimsfolket i
Norge, undervisade i Ordet samt berättade bl a om det ny-
startade antikvariatet i Oslo. Från Flen kom en hel skara
Colombianer som tog emot förkunnelsen, här översatt av
Berni. Gösta Karlsson lovade Gud med sin sång vid flygeln.
Och barnen var dagligen samlade till barmöten.



...vid brödsbrytelsen...



...och bönerna". (Apg. 2:42)

medmänniskor. Detta är vi så medvet-
na om, därför ber vi om hjälp.

Filemon stöder skolarbete och häl-
sovård i Dominikanska Republiken
genom vår läkare Doris Diaz. I vissa
fall ges rättshjälp till obemedlade

fångar. Kämpande trossyskon i Ryss-
land får också hjälp. Även Pilgrimssko-
lans hemundervisning i Sverige får
stöd, så undervisningen kan drivas
fritt, utan statliga subventioner.

Vill du hjälpa oss att hjälpa? Har du

möbler, kläder och annat som kan
avyttras? Hör av dig! Allt kan om-
vandlas till meningsfull hjälp genom
Filemon. Använd bifogade inbetal-
ningskort, så kan vi omgående för-
medla hjälpen!



AV ARNE BJÖRKMAN

I den sjätte artikeln om de nyandliga rörelserna fortsätter vi att informera om antroposofin, en ockult rörelse som tar avstånd från den moderna New Age-rörelsen.

ANTROPOSOFI- EN EUROPEISK MYSTERIESKOLA

Del 2

Inom antroposofin finns inslag av olika religioner och mysteriekulturer. Bland annat har Isis – kulten tagits upp. Isis var en fornegyptisk gudinna och räknas som den egyptiska religionens mest populära gestalter. Dyrkan av Isis fick sedan stor spridning i Romarriket och utvecklades till en av de mest betydande mysteriereligionerna.

Ändå är antroposofin unik genom att den har en kraftigare betoning på kristendomen än de övriga nyandliga rörelserna. Medan t ex teosofin – på vilken New Age-rörelserna vilar – har en tendens att ställa österländsk filosofi och Buddha framför Jesus Kristus, så menar antroposoferna att Buddha var en föregångare, som pekade fram mot Kristus.

Rudolf Steiner, antroposofins grundare, menade: utan Kristus hade människan aldrig kunnat uppleva "frälsning". Med det menade han "människoandens befrielse från materiens tyranni", dvs att Kristus gjort det möjligt att utvecklas andligt för människorna.

"Kristensamfundet"

Antroposoferna har en egen kyrka. På tyska heter den "Christen gemeinschaft". I Sverige kallas den "Kristensamfundet".

Kristensamfundets lära bygger till stor del på Rudolf Steiners ockulta forskningar. Steiner förde fram åsikten att det fanns två Jesusbarn, som föddes på samma gång i Bethlehem. Barnen föddes av två föräldrapar, vilka bägge hette Josef och Maria. Det ena barnet – det som nämns i Matteus evangelium – var en återfödelse av den persiske vishetsmästaren Zarathustra, som levde under 500-talet f Kr. Det andra barnet – som i sin tur beskrivs i Lukas – var återfödelsen av Buddha, den indiske religionsstiftaren.

Vid tolv års ålder avled Zarathustra-Jesus och hans ande förenades med Buddha-Jesus till en enda personlighet, som under många tidigare liv utvecklat höga moraliska egenskaper. Nu fanns en mänsklig kropp som var värdig att ta emot "Kristusväsendet", Ahura Mazdao, den store kosmis-

ke solanden. Det skedde genom en invigning, då Sarathustra/Buddha-Jesus var 30 år gammal, i floden Jordan. Invigningen utfördes av en lärare och profet hos esseerna, som kallades Johannes döparen.

I tre år bodde "Kristusväsendet" i människan Jesus. Vid döden på korset exkarkerade den kosmiske solguden tillbaka till den andliga värld varifrån han kommit. Då blodet från hans mänskliga kropp, genomträngd av solgudens kosmiska substans, droppade ner på jorden, så blev världen genomsyrad av "Kristusväsendet". Den mörka, tunga materien förvandlades. Mänsklighetens andliga utveckling vändes från någonting negativt till något positivt. Nu hade människoanden fått möjlighet att under olika liv på jorden utvecklas högre och högre. Arvsynden var sonad, men inte människans personliga skuld. Den synd människan begår med sitt jag kan bara sonas genom karmalagen (sådd och skördprincipen), hävdade Rudolf Steiner.

Livet efter döden

Steiner framhöll att människan är en evig andlig personlighet. Men hon måste gång på gång – cirka en gång vart tusende år – leva på jorden för att kunna göra nyttiga erfarenheter och utvecklas vidare. Vid varje nytt jordeliv hämtar personligheten in nya moraliska, själsliga, sociala och fysiska

kunskaper och anden utvidgas. Då människan avlider går hon in i den andliga världen och får göra en sorts andlig kosmisk färd tills det är dags att på nytt leva på jorden.

"Livet mellan döden och en ny födelse innebär verkligen att man lever sig igenom stjärnvärlden. Men med detta menas stjärnvärldens andliga sida, dvs att man lever tillsammans med stjärnvärldens andliga väsen". (Steiner)

Antroposoferna menar att den här förbindelsen mellan kosmos och människan var känd i forntiden. Men ju mer det fysiska medvetandet utvecklades, gick kunskapen om stjärnvisdomen förlorad. Idag finns en flummig populärastrologi, som endast sysslar med små fragment av den gamla babyloniska stjärnvisdomen, menar antroposoferna. Och hävdar att den här moderna New Age-inspirerade populärastrologin är både vidskeplig och materialistisk.

Efter den fysiska döden börjar "jaget" bearbeta sina upplevelser under jordelivet. Först nu kan det klart och tydligt uppleva livets verkliga moraliska innebörd. Här rör det sig om ett slags dom där de avlidna dömer sig själva – men också känner den andliga världens medverkan och sanktion. De lidanden som människan tillfogat andra känner hon nu inom sig som sina egna. Och hon beslutar sig för att gottgöra dem i nästa jordeliv.

Men den avlidna människan gör också en annan mycket chockerande upplevelse i den andliga världen.

"Man upptäcker nämligen att möjligheten att komma i verklig förbindelse med andra väsen, vilket ju utgör hela andevärldens livsinnehåll, är helt beroende av huruvida vi under jordelivet har visat osjälviskhet eller egoism." (Shepherd)

Upplevelse- och reningsperioden i den andliga världen kan bli svår, påpekade Rudolf Steiner. Särskilt materialister får gå igenom mörka tillstånd.

Då människojaget befriat sig från alla jordiska band, träder det in i den rena andens värld. Men där kan hon bli fångad av onda andemakter, om hon inte har tagit upp "Kristusimpulsen" i sig under sitt liv på jorden.

Rudolf Steiner skriver: "Ju mer människan låter sin ande och själ vara i omedvetenhet, desto eländigare öde går hon till mötes mellan död och ny födelse. Att kroppen vissnar har ingenting att göra med livet efter döden. Men om människan inte har utvecklat sin ande och själ, då har hon ingenting att bära in i den andliga världen. Ju mer hon har genomträngt sig med andligt innehåll, desto bättre går det henne efter döden."

Här skiljer sig alltså Steiner från andra nyandliga författare som beskriver livet efter den fysiska döden som endast ljus och frid.



Anslagstavlan i Antroposofbyn berättar om vattnet och den kosmiska kretsloppsprincipen; "Vattnet är evigt. Vattnet känner inga politiska gränser. Det är en helhet. Mitt vatten är ditt." Foto: Thommy Jacobsson

Efter en tid i den andliga världen börjar människoanden att längta tillbaka till jorden, för den vill nu ytterligare utveckla sin personlighet. Jaget väljer ut åt sig de sociala förhållanden det behöver för att lära sig en ny läxa.

Waldorfpedagogik

Naturligtvis menar antroposoferna att varje barn är ett evigt andligt väsen, som stigit ner från den andliga världen. Dess nuvarande liv på jorden är och kommer att bli ett resultat av tidigare jordeliv. Därför är det waldorflärarens uppgift att hjälpa barnet att anpassa sig till de andliga, fysiska och sociala förhållanden det valt åt sig, innan det föddes. Barnet måste få ut bästa möjliga ur livssituationen. Den eviga, andliga personligheten måste få all hjälp att uttrycka sig och sätta sin personliga prägel i det nya jordelivets förhållanden.

Människan har tanke, känsla och vilja. Waldorfpedagogerna menar att den moderna materialistiska skolundervisningen koncentrerar sig på att enbart träna barnets tänkande, medan känslan och viljan inte får den nödvändiga stimulansen. Ofta undervisade Rudolf Steiner om att det viktigaste behovet i vår tid är att förstå viljans betydelse i livet och att få en medveten kontroll av den.

A P Shepherd påpekar i sin bok att Steiner ville lägga grunden till ett pedagogiskt system, där såväl tanke, känsla och vilja kunde utvecklas harmoniskt.

Steiner menade ungefär så här: under de första sju skolåren måste barnet få leva i sin känslövärld. Det ska bli att leva i rytmisk sång och musik.

Under de här åren tänker barnet i bilder och därför ska all uppfostran ske på ett konstnärligt sätt. Barnet måste få leva i skönhet och rytm och få möjlighet att göra direkta upplevel-

ser av både konst och musik. Genom att berätta sagor och legender ska waldorfläraren locka fram olika själsstämningar hos barnet, t ex glädje och sorg, vördnad och medlidande.

"Grunden till den naturvetenskapliga undervisningen läggs genom att ge barnen en konstnärlig uppfattning om naturen, av dess växlande kraftspel och dess inneboende samband med barnet självt. Också början till den abstrakta undervisningen måste göras på ett pittoreskt och konstnärligt sätt. Geometriundervisningen bör tillgå så att den inte bara blir objektiv, utan att den också får barnet att förstå skönheten i förhållandet mellan kurvor och linjer i den synliga världen." (Shepherd)

Waldorfpedagogerna anser att de här första sju skolåren är den allra viktigaste perioden i barnets liv. Då läggs grunden till dess förmåga att i framtiden låta känsla och vilja tränga genom sitt tänkande.

Läkepedagogik

Ibland lyckas inte den eviga andliga personligheten återfödas på ett rätt sätt, hävdade Rudolf Steiner. Och då uppstår en s k utvecklingsstörning. "Jaget" kan inte få kontakt med de fysiska uttrycksmedlen.

Antroposoferna påstår också att den här utvecklingsrubningen kan bero på att människan har valt att födas som utvecklingsstörd.

Läs vad A P Shepherd skriver om detta: "Det kan till exempel hända att det barn som nu är handikappat i sin föregående tillvaro hade behärskats av en ensidig intellektualism och att detta hade gjort det nödvändigt att dess nästa existens helt skildes från intellektet och överlämnades åt känslans och viljans mindre medvetna krafter. Eller också kanske individen i fråga hade varit så fångad i de jordis-

ka krafternas våld att han i denna tillvaro måste skiljas från dessa krafter... Ehuru individen själv i sin andliga tillvaro före födseln hade accepterat dessa karmiska element i sitt kommande liv, hände det ändå, säger Steiner, att han ryggade tillbaka i sista ögonblicket, vilket ledde till bristande inkarnering, som kom till synes i den abnorma utvecklingen."

I sina läkepedagogiska institut – ett flertal finns i Järna-trakten – arbetar alltså antroposoferna efter Rudolf Steiners anvisningar. Syftet med läkepedagogiken är att försöka häva själsliga ensidigheter hos de utvecklingsstörda. Det gör man bland annat med hjälp av rytmiska övningar och konstnärligt skapande. Ett drömmande barn ska t ex väckas genom rytm, musik och dramatiska berättelser. Det pratsamma och rastlösa barnet måste få ägna sig åt mer viljebetonade uppgifter.

"Men dessa rytmiska metoder i läkepedagogiken leder inte bara till kontrollerat medvetande och nyttig verksamhet. De handikappade barnen kan läras att läsa och skriva och till och med tillägna sig sådana abstrakta ämnen som grammatik, geografi och religion". (Shepherd)

Om antroposofernas läkepedagogik skriver den kristne läkaren Samuel Pfeiffer följande:

–Så vilar Steiners läkekonst, som idag praktiseras vid mer än hundra institut över hela världen, på den förutsättningen att "ödet" (karma) har fört barnens själar in i sjuka, missbildade kroppar. Målet för behandlingen är att låta barnen "mogna fram till nya krafter för nästa inkarnation".

Läkekonst

Det finns en del antroposofiska läkare i Sverige. De har vanlig läkarutbildning, och den har de kompletterat med antroposofisk läkarkonst, som är lite speciell till sin natur. Det grundläggande verket för den antroposofiska läkekonsten är "Geisteswissenschaft und Medizin" av Rudolf Steiner. I den boken redogör han för en "andevetenskaplig" uppfattning av människan.

Steiner grundade sina medicinska åsikter på astrologin och på sina egna ockulta insikter, som han tillägnat sig genom meditation och "översinnligt skådande". Även här spelar österländska hinduistiska element en stor roll, speciellt begreppen "karma" och "reinkarnation". Andra element i den antroposofiska läkekonsten är hämtade från den mystisk-ockulta läran om att det finns en viktig överensstämmelse mellan makrokosmos och mikrokosmos.

Under vårterminerna 1920–21 höll Rudolf Steiner föreläsningar i anatomi, fysiologi, patologi och terapi för cirka 40 läkare vid sitt center Goetheanum i

Schweiz. Då påpekade han att människan hela livet ger uttryck åt två krafter i sin kropp, tillväxt och förfall, vilka måste hållas i balans genom en ständig utjämningsprocess. Livet igenom ska läkekonsten kämpa med de här krafterna, som påverkas av något som Steiner kallade eter- och astralkropparna. Eterkroppen har samband med den fysiska kroppen, medan astralkroppen kontrollerar de själsliga och andliga livskrafterna.

Enligt de antroposofiska läkarna är människans hälsa beroende av den allmänna jämvikten i kroppen mellan de uppbyggande och nerbrytande krafterna. Sjukdom är en rubbning av den här jämvikten. Bakterierna är ett mer sekundärt fenomen.

Då det gäller de antroposofiska läke-medlens effekt, så handlar det inte endast om kemiska verkningar i kroppen. Inom antroposofin vill man fånga in "kosmisk skaparkraft" i medicinen. Därför har man utvecklat olika alkemiska processer. Och dit visade Steiner vägen: "Det kommer att vara den goda och hälsobringande vetenskapens uppgift att finna vissa kosmiska



Täkmålning från kulturhuset i Antroposofbyn i Ytterjärna.

krafter, som kan uppstå genom samverkan av två kosmiska strömningar på jorden... Det kommer att leda till att man upptäcker hur morgon- och aftonkrafter ur kosmos båda sidor kan ställas i mänsklighetens tjänst."

Som ett praktiskt resultat av Steiners anvisningar bör alltså antroposoferna plantera, skörda och bereda sina läkeörter vid tidpunkter, då stjärnorna står i ett "aktivt" förhållande till varandra. Sedan ska de genom olika processer, t ex omväxlande uppvärmning och nerkyllning av medlet, fånga upp den kosmiska skaparkraften i det. Och ofta tillverkas antroposofernas örtsafter efter homeopatiska grundprinciper. Man menar att medlet genom den s.k. skakningsprocessen tar upp kosmisk kraft.

I Ytterjärna utanför Södertälje finns Vidarkliniken, ett antroposofiskt sjuk-

hus, som öppnades 1985 och som behandlar patienterna efter Rudolf Steiners astrologiska och "andevetenskapliga" teorier.

Biodynamiskt jordbruk

Man får inte förringa de kosmiska krafternas inverkan på jorden, det framhöll Rudolf Steiner bestämt. Ofta påpekade han att det finns ett för de flesta okänt andligt samband mellan människan och naturen. På våren 1924 höll han föreläsningar om de här tingarna för en samling jordbrukare och godsägare. Det är de föreläsningsanteckningarna som ligger till grund för den s.k. biodynamiska odlingen.

Steiner hävdade: inom och bakom naturens olika fenomen finns en andlig verksamhet. Jorden är inte död utan i högsta grad en levande organism. Den har egna andliga livskrafter. Då växterna spirar, så stiger jordens livskrafter upp för att möta de livskrafter, som strömmar ner från kosmos. Varje ämne som tillsätts jorden måste därför omvandlas till livskraft. Det sker genom komposteringen. Resultatet blir en perfekt matjord, som ger jorden de ämnen den behöver, så att växterna kan öppna sig för de kosmiska livskrafterna.

Den här sk vitaliseringen av växterna ska enligt Steiner påverka även människans eterkropp – en sorts osynlig själskropp – som ockultisterna påstår att vi äger.

Antroposoferna menar att jordbruk är en vetenskap, där människorna, djuren och växterna ska leva i nära samband med varandra och med kosmos. Om odlaren ska kunna sköta sin uppgift på rätt sätt, måste han lära sig förstå de andliga lagar och kosmiska förhållanden som finns i universum.

Steiners anhängare hävdar att det som människorna – medvetet eller omedvetet – hunger efter i vår tid är att nå det rätta sambandet mellan människan och naturen. Och den hungern kan bara mättas genom en ändrad inställning till universum, jorden, människan och naturväsendena. Och den kan människorna få endast genom antroposofin, säger de.

Den biodynamiska rörelsen har fått stor spridning idag. Det finns många jordbrukare som odlar biodynamiskt. Och det finns agronomiska laboratorier där man forskar och experimenterar efter Steiners riktlinjer. Biodynamisk odling är nog den antroposofiska verksamhetsgren som blivit mest känd.

Den oförgängliga krönikan

De flesta nyandliga rörelser påstår att människan är ett evigt andligt väsen. Men antroposoferna går mycket längre än så. Rudolf Steiner påstod att han kunde ge en fullständig redogörelse för människans andliga ursprung och

för hennes utveckling genom alla olika kosmiska stadier genom oräkneliga år. Han påstod att han med hjälp av sina ockulta ögon kunde iaktta de historiska fenomenen. De finns nämligen bevarade i den s.k. Akashakrönikan, dvs Den oförgängliga krönikan. Han skriver i sin bok: "Grunddragen av vetenskapen om det fördolda":

"De fakta som rör urtidens historia har inte försvunnit utom räckhåll för den ockulta forskningen. Om en varelse inkarneras, går den materiella delen av honom under genom den fysiska döden. Men de andliga krafter som ur sina egna djup gav kroppen dess tillvaro försvinner inte på samma vis. De lämnar sina spår, sina exakta bilder efter sig, inpräglade i världens andliga grund. Var och en som är i stånd att höja sin varseblivningsförmåga, så att han kan tränga genom den synliga världen in i den osynliga, uppnår till sist det stadium där han kan se framför sig något som kan jämföras med ett väldigt andligt panorama, där alla världshistoriens förflutna händelser finns bevarade. Dessa oförgängliga spår av allt immateriellt kallas i den ockulta vetenskapen för Akashakrönikan."

Det var i den krönikan, i den synen, Rudolf Steiner påstod sig hämta all information om människan och hennes historia och utveckling. Det var genom sina andliga syner han drog upp riktlinjerna för antroposofernas praktiska arbete med pedagogik, läkepedagogik och biodynamiskt jordbruk. Det var också ur Akashakrönikan han fick sin uppfattning om de två Jesusbarren och om "Kristusväsendet", den store kosmiske solguden.

Man kan påstå att antroposofi är en efterkonstruktion av hur Rudolf Steiner uppfattade människan och livet och mötte den andliga världen. Antroposoferna tror inte på någon personlig Gud, men man får onekligen ett intryck av att Steiner själv är deras gud.

Kända Steinerbeundrare

Många framträdande personer i samhället har smittats av Rudolf Steiners ockulta mystiska teorier. Men de har inte trätt fram och bekant det offentligt.

Alexander Dübeck – föregångaren under den s.k. Pragvåren – var antroposofiskt intresserad. Nelson Mandela i Sydafrika studerade antroposofi under sin långa fängelsevistelse. Och Olof Palme var mycket intresserad av Waldorfpedagogiken. Det var också han som såg till att antroposofernas skola i Bromma – Kristofferskolan – fick statsbidrag, fast den var privatägd. Även "arbetarledaren" Hjalmar Branting var nyfiken på Steiners ockulta teorier, och tillbringade därför en tid på Goetheanum, antroposofernas högborg i Schweiz.

Många konstnärer, musiker och författare har känt sig dragna till antroposofin. Då en av de ledande kvinnorna inom den svenska antroposofin, Karin Ruths-Hoffman, skulle begravas, så fanns författarinnan Sara Lidman på plats. Hon berättade då att Ruths-Hoffman hade varit hennes "livsrådgivarska" i trettio år. Hon kallade Ruths-Hoffman för en syster till Olof Palme och Alva Myrdal.

En varm beundrarinna till Rudolf Steiner var författarinnan Edith Södergran. I ett brev skrev hon att hon behövde läsa Steiner varje dag.

Selma Lagerlöf var också en anhängare till Rudolf Steiner. Hon beskrev honom som ett "högst märkligt fenomen, förtroendegivande och klok, utan charlatanism". Och tillade: "Om några år kommer hans lära att förkunna från predikstolarna!"

Även kungen och drottningen har visat intresse för antroposofin. De undersökte till och med möjligheterna att sätta Victoria i antroposofskolan i Bromma. Det hela slutade med att kungen skänkte 100.000 kronor till Antroposofins hus i Järna!

Antroposoferna bekänner sig ofta som kristna, men deras kristendom är inte biblisk. De menar att antroposofin är nyckeln till alla religioner, även till en rätt uppfattning av kristendomen.

Det är bara det att kristendom inte är någon religion. Kristendom är ett personligt förhållande med Jesus, Guds son. Men det har inte antroposoferna insett.

Källor: *En forskare på nya vägar av A P Shepherd. Mellan död och ny födelse av Rudolf Steiner. Kristus i vattumannens tecken av Arild Romarheim. Hälsa till varje pris av Samuel Pfeiffer. Trons värld 2/7-93. Expressen 23/9-94*

Saxat från Midnattsropet nr. 13-14 1976:

Det blir allt vanligare att helt oförenliga element vegeterar lika friskt i ett och samma organ. Det är schizofrent, men osektiskt och modernt.

Dessa aviskopior kommer ganska säkert att inom överskådlig tid reduceras till antalet, men deras populärreligiösa filosofi ytterligare vidgas i ett maktberusat huvudorgan. Den utvecklingen kan tydligt skönjas, och påskyndas genom personliga kontakter och vänskapskorruption på toppnivå av karriärister med diplomatiska färdigheter.

Arne Imsen

Ett tacksägelseämne...

Min sväger, som bor i Etiopien, var tidigare ateist. Han var även politiskt aktiv kader i Mengistus marxist-leninistiska parti. Men nu har han blivit frälst, och skriver härliga brev till mig. Häromdagen fick jag ett, där det bl. a. står följande: "Vi kristna är högt privilegierade. Livet i Jesus är glädje, kärlek, frid..."

Vidare heter det i brevet: "O, jag älskar Gud. Hans barmhärtighet varar för evigt."

Annu ett vittnesbörd om Guds makt att förvandla!

Larz Gustafsson

Fördelningsproblematik...

I en intervju i SAC:s tidning Arbetaren säger KDS-aren Stellan Lindberg: "Det är klart att de rika kämpar för sin rikedom. Det gör väl alla som får det bra ekonomiskt. Det ligger i människans natur. Även hos pingstpastorer. Men vi vill i alla fall dela med oss."

Häromdagen träffade jag en bitter man på Stortorget i Gävle. När jag vittnade för honom, berättade han om att hans förtroende för kristna hade sjunkit i botten medan han besökt ett möte i en frikyrka. Där hade kollektboxarna fylts till bristningsgränsen, men när denne man bad om en 50-lapp (han hade nämligen inte ätit på länge) fick han ett blankt nej till svar.

Lära... och liv!

Larz Gustafsson

Katastrofkurs

Någon sade i ett kyrkligt möte att Estoniakatastrofen var ett Guds straff över Sverige som är världens syndigaste land, informerades vi om via TT.

Detta påstående medförde att Jorma sosi, den präst som tillät den gästtalare han inbjudit att uttala något sådant, omedelbart blev avstängd från sin tjänst. Varken han eller gästtalaren får vidare medverka i gudstjänster inom Stora Tuna pastorat. Men den ansvarige prästen förfäras icke, utan vidhåller att han har stort förtroende för gästtalaren, en metodistpastor från Sydkorea. Naturligtvis inte en svensk, för någon pastor från detta land lär man näpperligen finna som, vågar träda upp med ett sådant budskap.

Nu är den ansvarige prästen med den burduse gästtalaren avstängda, och lugnet återställt. Men tänk om han förmedlade ett budskap från Gud? Kan det vara så att vårt folk måste varnas? Om inte pastorerna vill eller får bära fram en förkunnelse som kan leda till eftertanke och bättring, hur ska då vårt folk kunna väckas och räddas?

SF

Jesu andra TILLKOMM

**Genom bibelstudium får vi påminna om och förnyas i visionen,
längtan och förvissningen om Jesu snara tillkommelse.**

TEXT: ÅKE MÖLLERSJÖ

Upp. 19:11–20:15. Läs kap. 19:11–21.

Denna del av Uppenbarelseboken berättar om den händelse som den tidigare delen av boken sett framåt till: Kristi återkomst till jorden. Han ska nedslå sina fiender och upprätta sitt rike. Detta är inte de heligas upphämtande, då Herren kommer i skyn och tar de heliga till himlen. Här kommer Han med sina heliga till jorden. Lägga märke till hur Herren här beskrivs:

1. Han sitter på en vit häst. Det är tydligen en stridshäst, eftersom han kommer för att besegra sina fiender.

2. Hans namn är TROFAST och SANNFÄRDIG. Han är trofast till sina löften och sannfärdig till sin karaktär.

3. Han dömer och strider i rättfärdighet. Han kan endast styra över ett sådant rike där folket är villigt att leva under rättfärdighetens regering. Därför måste han först undanröja allt som bryter däremot.

4. Hans ögon liknar eldslågor. Detta talar om den genomträngande kraften i hans bedömning. Han kan se allt uppror och all otro.

5. På sitt huvud har han många kronor. Andra kan bära segerns kronor, men endast Herren Jesus omtalas som den som bär konungsliga kronor.

6. Han har ett namn inskrivet som ingen känner utom han själv. Därför är det lönlöst att spekulera över vilket detta namn är, eller vad det betyder.

7. Han är klädd i en mantel, doppad i blod. Detta symboliserar inte det blod han utgöt på Golgata kors, utan

snarare hans fienders blod som han trampar i Guds stränga vredes vinpress.

8. Hans namn är "Guds Ord". Ord är uttrycksmedel. I Kristus har Gud fullkomligt framställt sig för människan.

9. Han åtföljes av himmelens härskaror, klädda i fint linne och ridande på vita hästar. Dessa arméer utgöres utan tvivel av de heliga, men det är anmärkningsvärt att deras hjälp inte påkallas för striden. Herren Jesus övervinner sina fiender utan hjälp.

10. Från hans mun utgår ett svärd. Texten förklarar att detta användes för att slå folken. Han kommer för att regera med järnspira och för att trampa Guds, den allsmåktiges stränga vredes vinpress. På hans mantel och länd står detta namn skrivet: "Konungarnas Konung och Herrarnas Herre". Detta betyder att han är konung över alla styrande och Herre över alla som äger herravälde.

Guds stora gästabud (v.17), är det namn som givits åt förgörelsen av Guds fiender. Rovdjuren tillåtes att mätta sig med deras kroppar som dödade av Herren.

Vilddjuret (överbudet för det återuppståndna romarriket) och den falske profeten, reser sig vid denna tid mot Herren i öppet uppror, men de blir båda tagna till fånga och levande kastade i den brinnande sjön som brinner av eld och svavel. Alla de övriga motståndarna blir slagna av Her-

rens svärd, och rovfåglarna kommer och mättar sig av deras kroppar. Detta för oss till slutet av vedermödan.

SATAN BINDES

Läs kap. 20:1–3!

Innan tusenårsriket inträder gripes satan av en ängel från himmelen och bindes i avgrunden. Han förblir där under tusen år, medan Herren Jesus regerar över jorden. Vid slutet av tusenårsriket, lösgives han under en kort tid, som vi sedan ska se (v.7).

KRISTI REGERING

Läs kap. 20:4–6!

Dessa verser handlar om Kristi regering på jorden. Först möter vi tre skaror troende (v.4).

1. Och jag såg troner stå där, och de satte sig på dem, de åt vilka gavs makt att hålla dom". Vi tror att detta är de heliga från församlingens tidsålder, som blev upphämtade av Kristus. Många tror att även Gamla Testaments heliga innefattas.

2. Och jag såg de människors själar som hade blivit halshuggna för Jesu vittnesbörds och Guds Ords skull". Detta kan mycket väl vara de heliga som fick lida martyrdöden under det femte inseqlets tid under första hälften av vedermödan. I Upp. 6:9 beskrives de såsom de människors själar som hade blivit slaktade för Guds Ords skull och för det vittnesbörds skull som de hade".

ELSE

3. "...och de som icke hade tillbett vild-djuret eller dess bild, och icke tagit dess märke på sina pannor och sina händer." Detta är de heliga som fått lida martyrdöden under den sista hälften av vedermodans tid, så som tidigare beskrivits i kap. 13:15.

Alla dessa tre skaror lever och regerar med Kristus i tusen år. De räknas alla in i "den första uppståndelsen". Kanske vi här skulle förklara att den första uppståndelsen inte är en enda händelse. Snarare betecknar den att de rättfärdigas uppståndelse sker vid olika tillfällen. Den innefattar t.ex.:

1. Kristi uppståndelse (1 Kor. 15:23:).

2. Uppståndelsen av dem som tillhör Kristus när han kommer i skyn vid tiden för upphämtandet (1 Tes. 4:13-18).

3. Uppståndelsen av de två vittnena, vars kroppar hade legat på gatorna (Upp.11:11).

4. Uppståndelsen för vedermodans heliga som beskrivs i Upp. 20 (Se även Dan. 12:2).

Den första uppståndelsen innefattar med andra ord Kristus och alla sanna troende, fastän de uppväcks vid olika tillfällen.

Några ord är nödvändiga som förklaring till sista delen av vers 4 samt vers 5: "Dessa blevo nu åter levande och finga regera med Kristus i tusen år" (v.4)

"De övriga döda blevo icke levande förrän de tusen åren hade gått till ända.

Detta är den första uppståndelsen." (v.5)

Det är viktigt att förstå att uttrycket "Detta är den första uppståndelsen" syftar på sista delen av vers 4 och inte på början av vers 5. (Detta framgår klart av den svenska bibelöversättningen. Övers. anm.)

Uppväckandet av vedermodans heliga är en del av den första uppståndelsen. Uppståndelsen av de övriga döda vid slutet av de tusen åren räknas inte alls till den första uppståndelsen, utan är i stället förtappelsens uppståndelse.

De som har del i den första uppståndelsen är saliga, därför att de inte ska beröras av den andra döden, då alla otroende skall kastas i eldsjön. (Se v. 14) Alla som är med i den första uppståndelsen skall bli Guds och Kristi präster, och skall regera med Honom i tusen år.

Under tusenårsriket skall Kristus regera över hela jorden med Jerusalem som huvudstad (Jes. 9:7) Det skall bli en tid av frid och välstånd, (Jes. 2:4 och Jer. 31:2). Människans levnad skall bli mycket förlängd. Det ser faktiskt ut som om endast de som öppet motstår Kristi regering skall dö. (Jes. 65:20)

Kunskapen om den sanne guden skall vara en regel och inte ett undantag (Jes. 11:9) Förbannelsen skall i stor utsträckning vara borttagen från skapelsen, vilket gör att öknen skall blomma och jorden frambringa rik skörd, (Jes. 35:1,2). Törnen och tistlar och ogräs skall inte finnas (Jes. 55:13). Djur som nu är vilda, skall vara tama, (Jes. 11:6-9).

Alla de som ingår i tusenårsriket skall antingen vara frälsta eller ge ett yttre erkännande åt Kristus såsom konung. Inga motståndare skall tillåtas inträda i riket, (Hes. 20:38). Det ser ut som om de som är verkligt omvända söker att komma så långt som möjligt från Jerusalem, och skingras till "jordens fyra hörn". (Upp. 20:8) Barn skall födas under tusenårsriket (Sak. 8:5), och eftersom de är födda av det mänskliga släktet, behöver de frälsas. Alla dessa kommer inte att bli omvända, vilket framgår av det faktum att somliga kommer att resa sig i öppet motstånd och uppror mot konungen vid slutet av tusenårssriket (Upp. 20:7-10).

SATANS SLUTLIGA UPPROR OCH DOMEN ÖVER HONOM

Läs kap. 20:7-10!

Vid slutet av Kristi tusenåriga regering skall satan komma lös från avgrunden, och gå till jordens fyra hörn för att samla en här av upproriska orättfärdiga. Med denna här skall han draga mot Jerusalem, den älskade staden. Med en eld från himmelen skall

krigarna förgöras och djävulen själv skall kastas i eldsjön, dit även vilddjuret och den falske profeten blivit kastade. (kap. 19:20). Det kan synas förvånande att Satan skulle vara i stånd att samla en här av icke troende vid slutet av rikets tid. Man får emellertid komma ihåg att alla barn födda under Kristi regering är "födda i synd" och behöver frälsas. Alla vill inte erkänna Kristus såsom den rättmätige konungen, och dessa kommer att skingras över jorden; kanske i försök att komma så långt bort från Jerusalem som möjligt. Den sista delen av vers 10 betonar det eviga straffet över de onda: "...de skola där plågas dag och natt i evigheters evigheter."

DOMEN VID DEN STORA VITA TRONEN

Läs kap. 20:11-15!

Sedan Satan kastats i eldsjön, skall jorden och de atmosfäriska himlarna uppbrännas av eld. Detta händer tydligen före domen vid den stora vita tronen, eftersom v. 11 talar om att jorden och himlen flydde bort (Jfr. 2 Pet. r. 3)

Sedan kommer de icke troende från alla tidsåldrar att uppstå. Havet skall ge igen deras kroppar som har begravts där. Gravarna, här kallade döden, skall ge igen alla de ofrälstas kroppar som blivit begravna i jorden. Dödsriket skall ge igen alla deras själar som dött i otro. Kroppar och själar skall återförenas, och dessa människor skall stå inför den stora vita tronen. Herren Jesus är den som sitter som domare, eftersom Gud överlätit all dom åt honom.

Två slags böcker kommer att öppnas. Först skall "Livets Bok" öppnas. Den innehåller namnen på alla som vänt sig till Gud i ånger och tro. Men de som står inför denna domstol, kommer inte att finna sitt namn i Livets Bok. Sålunda skall alla dessa dömas till evigt straff.

De andra böckerna redogör för människornas gärningar. Detta kommer att avgöra graden av deras straff. Alla de, vars namn icke är skrivna i Livets bok, kommer inte att lida i samma grad i helvetet. Det kommer att bli olika grader av straff, beroende på vilka tillfällen en människa haft att höra evangelium och till vilket djup av ondska en människa har sjunkit ned. (Matt. 10:15, 11:22, Luk 12:47-48, 22:47)

Uttrycket "döden och dödsriket blevo kastade i den brinnande sjön", betyder att de orättfärdigas kropp och själ skall kastas i helvetet, den slutliga bönningen för dem.

Om du vill vara förvissad om att aldrig behöva stå inför den stora vita tronen, läs då Joh. 5:24, och gör som den versen säger dig! Amen!

MARANATA! Du vår Herre KOM!

Alla möten från sommarkonferensen 1994 på kassett! (30:-/st)

Beställn: Bällsta Media Center

Box 201 34, 161 02 BROMMA

□ 940723 Lörd. 19.00 Inledningsmöte, Arne Imsen.

□ 940724 Sönd. 11.00 Vakna, Jesus kommer! Predikan av Arne Imsen

□ 940724 Sönd. 15.00 Missionsmöte. Arne Imsen, Doris Diaz

□ 940724 Sönd. 19.00 Väckelsemöte. Arne Imsen m. fl. vittnen

□ 940725 Månd. 11.00 Vi ska hem! Arne Imsen

□ 940725 Månd. 15.00 Vad är mission? Arne Imsen

□ 940725 Månd. 19.00 Väckelsemöte. Folke Jacobsson m.fl. vittnen

□ 940726 Tisd. 11.00 Iver att få Andens gåvor. Arne Imsen

□ 940726 Tisd. 15.00 Mission – en hjärteangelägenhet. Berno Widén m.fl.

□ 940726 Tisd. 19.00 Jesus löser oss! Väckelsemöte. Folke Jacobsson m.fl.

□ 940727 Onsd. 11.00 Församlingen under väntetiden. Folke Jacobsson

□ 940727 Onsd. 15.00 Eldsprofeten. Stina Fridolfsson, Folke Jacobsson

□ 940727 Onsd. 19.00 Dörren stängs! Väckelsemöte. Folke Jacobsson m.fl.

□ 940728 Torsd 11.00 Såsom det skedde ... Jan Egil Hafsaahl

□ 940728 Torsd 15.00 Vaka över Ordet. Hans Lindelöw

□ 940728 Torsd 19.00 Ett fattas dig! Väckelsemöte. Gunno Andersson m.fl.

□ 940729 Fred. 11.00 Maranatavittnet för sin tid. Arne Imsen

□ 940729 Fred. 15.00 Maranatakallelsen. Arne Imsen

□ 940729 Fred. 19.00 Proklamera Maranata! Väckelsemöte. Arne Imsen m.fl.

□ 940730 Lörd. 11.00 Maranata och penningmakten. Arne Imsen

□ 940730 Lörd. 15.00 Litteraturmissionen. Arne Imsen/Jan Egil Hafsaahl

□ 940730 Lörd. 19.00 Jesus har segrat! Väckelsemöte. Folke Jacobsson m.fl.

□ 940731 Sönd. 11.00 Allt Guds rådslut. Arne Imsen

□ 940731 Sönd. 15.00 Tidsläget. Arne Imsen/Gösta Karlsson

□ 940731 Sönd. 19.00 Uppryckelsen. Väckelsemöte. Arne Imsen m.fl.

RECENSION

Arne Imsens kommande bok:

MARANATA!

–Du, vår Herre kom!

av LARZ GUSTAFSSON

Maranatabudskapet är nu mer aktuellt än någonsin!

Jesu andra tillkommelse är mer nära förestående nu än den någonsin varit. Vi ser idag hur antikrists skötkorupper mobiliserar och formerar sig via EU, FN, Världskyrkorådet och Vatikanen. Man vill bereda vägen för det globala antikristliga världsherravälde, som kommer att få både Stalin, Hitler och Idi Amin att framstå som rena amatörerna.

Givetvis skall det religiösa skökoväsendet vara med och ge den globale despoten sakral sanktion! Bibeln talar om falska messiasgestalter... Då måste ett profetiskt givakt basuneras ut!

När skrymtaktigt och självvalt gudstjänstväsende, fäderneärvda människomeningar och formalism helt och hållet intagit en stor del av läsarna, så att vissa av dem, som tidigare gått ut i frihet, varit i Vatikanen och givit påven sin hyllningskyss, då måste Ordets dom få drabba oss. Och om basunen inte avger en klar signal, vem gör sig då redo till strid?

Det är INTE tid att förkunna att allt står väl till!!!

Vi måste bli välorienterade och på så sätt välrustade för att kunna möta det som ligger framför oss, ty vi har aldrig blivit lovade en dans på rosor, i synnerhet inte i dessa de sista av yttersta dagarna. Det behövs ett radikalt motmedel i form av ett kompromisslöst omvändelsebudskap.

Detta budskap emanerar ur de urkristna kraftkällorna. Detta revolutionära budskap har under många, kampfyllda år basunerats ut och proklamerats av broder Arne Imsen, föreståndare i Maranataförsamlingen i Stockholm. Han tillhör den lilla skara som vågat gå utanför lägret, där smäleken är ett ofrånkomligt faktum, men där Herrens ande får verka i frihet.

Det tarvas gudomligt, gudagivet kura för att våga opponera sig mot Isebels religiösa, feministiska upprorsandar, vars mål är att drilla ett släkte som vill ha ett sken av gudsfuktan, men som inte vill veta av

dess kraft, vilket Paulus instruerar den unge Timoteus om i 2 Tim 3. I en tid då kvinnan träder upp som pastor och bibellärare, sminkad, med kortklippt hår och i manskläder, då är det ett allvarligt tecken på avfall. Broder Imsen tillhör dem, som vågat konfrontera dylika yttringar.

För många nytillkomna, och även för sådana som varit med en tid, behöver vi klargöra vad maranatabudskapet egentligen handlar om. Det är därför Arne Imsen nu, på uppdrag av Herren, skrivit boken "Maran ata! Du, vår Herre, kom!"

Maranatabudskapet handlar om pånyttfödelsens nödvändighet, om kampen mot skökan och dess avläggare, mot ogudaktiga och obibliska lagparagrafer, sociala klyftor i församlingen samt institutionaliserad förföljelse av minoritetsgrupper, mot myndigheters godtycke och om ett profetiskt, eskatologiskt helhetsperspektiv. Vad det INTE handlar om är en kamp mot kött och blod. Vad det FRAMFÖR ALLT handlar om är individens pånyttfödelse.

Det är DEN, och INTE politiska reformer och religiös fasadputsning, som åstadkommer verkliga och djupgående omvälvningar och bestående förändring. Det handlar om MÖNSTERBILDEN, och inte MONSTERBILDEN (vilddjurets avbild).

JESUS KOMMER, GÖR DIG REDO! Så kan maranatabudskapet i korthet sammanfattas.

Det utläggs i broder Imsens kommande bok, som jag haft förmånen att förhandsläsa en del. Det är ett angeläget och inspirerat budskap till Kristi kropp i Sverige och annorstädes. Det mest aktuella i dag är inte att hjälpa judarna ut ur Ryssland eller att skriva artiklar om bibliska kryddväxter. Vi måste basunera ut midnattstidens budskap: BRUDGUMMEN KOMMER! GÅ UT (OBS UT!!!) OCH MÖT HONOM!!!

Se till att hålla dig orienterad och informerad i enlighet med Rom 12:2 samt Ps 119:105 samt vers 130 i samma psaltarpsalm. MARAN ATA!

GUDDS SANNA KARAKTÄR

Larz Gustafsson:



"Prisat vare allt som gjort mig hårdare"... En märklig titel på en bok jag läste för många år sedan. Bibelns budskap är, att vi måste bli mjukare. Hur blir vi det?

Genom att vi ser att Gud älskar oss. TROTS vår hårdhet! Han sänder sitt ord och smälter det frusna. Gud är ingen iskall marmorstaty. Gud är en far. Det innebär att han har medkänsla. Det har jag då det gäller mina barn. Även om jag blir arg på dem ibland..

Om du har tagit emot Jesus i ditt hjärta, så är Gud din far. Det behöver man få uppenbarat för sina andliga ögon. Ibland förnimmar man något av det – glimtvis. Man kan bara ta emot litet i taget. I Efesierbrevets första kapitel beder Paulus för efesierna att Gud må giva dem en visdomens och uppenbarelsens ande. En felaktig gudsbild raserar grundförutsättningarna för ett fruktbärande kristenliv.

Gud är en förtärande eld. Men han vill bränna bort det i oss som skadar

oss. Han är ju rädd om oss. Gud är ljus. I honom finns inget mörker, inga skumma motiv och biavsikter. Vi har en tendens att missförstå honom.

Vi är behovets barn. Vi behöver en uppenbarelseskunskap om Guds sanna karaktär. Den finns i hans ord. Bibeln talar!

Ingegerd Gillenmo:

VÅR SYN – GUDS MENING

Hur vi ser på livet i vår vardag, med allt vad det innebär av kamp, arbete, sjukdom, förtretligheter och andra motgångar, avgör resultatet; om Gud får sin mening fram genom denna luttringseld, som prövar vår tro. (Luk. 18:8)

Tillfälligheter finns inte! Det är en mening bakom allt! (Daniel 12:10)

Vi är Herrens skapade varelser, och Han arbetar med oss för att göra oss sådana Han vill ha oss, för att sedan kunna använda oss i sin tjänst! Ej många i dessa yttersta dagar förstår detta Guds handlingsätt. (Jer. 19:15)

När allt är "raka spåret"; inga moln på vår himmel, ja, då tackar vi Gud och är så saliga, men så snart det går oss emot, ser vi allt i svart. Det är vår syn i händelserna. Vi riktar blicken

neråt, såsom Petrus gjorde när Herren kallade honom till sig. Då sjönk han, men när han lyfte blicken och såg på Jesus, kunde han gå på vattnet!

Och som lärjungarna i stormen fruktade att de skulle gå under, så göra ock vi. Men Jesu ord ljuder i dag som då: "Frukta icke, det är jag", säger han till dig, min lidande vän.

Ja, så är det. När vi tror, det går neråt, går det uppåt – – och tvärt om!! Allt beror på om vi litar på Jesus – om vi fortfarande tror, trots allt. Gör vi det, har Herren fått sin avsikt med vårt lidande igenom!

"Närmare Gud till dig, närmare dig, om det än blir ett kors, närmare dig". Renade till både ande, kropp och själ, för Han oss ut ur luttringselden, redo att tjäna Honom i den tjänst Han

kallat oss till. När vi förbliver i Herren, såsom grenen i vinträdet, sker det undret, att Hans kraft genomsyrar oss till stora tecken och under, som Herren i dag vill göra genom sitt folk. (Joh. 14:12)

Så har våra böneämnen blivit tacksägelseämnen! Lyssna nu, min syster, min broder; Herren har något att säga dig! Självgör Han de gärningar Han vill ha utförda, bara du är villig att låta dig användas av Honom! (Matt. 9:35–38) Gud välsigne dig!

Rädda de döende, Herren dig bjuder, kraften därtill du av Honom skall få. Drag dem med vänlighet åter till herden, säg dem att Jesus dem älskar så.

Vi upplever UPPBROTTSIGNALER!

Gertrud Karlsson:

En dag ska vi bryta upp. Det är många som har fått bryta upp redan. Många som man kan läsa om i Bibeln.

Jag tänker på Paulus. När han säger: "Ty själv är jag nu på väg att offras, och tiden är inne då jag skall bryta upp.

Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat mitt lopp, jag har bevarat tron.

Nu ligger rättfärdighetens segerkrans till reds åt mig, och Herren, den rättfärdige domaren, skall giva den åt mig på den dagen, och icke åt mig al-

lenast, utan åt alla dem som har älskat hans tillkommelse."

Må vi få kämpa den goda kampen både du och jag, och få fullborda och arbeta för Jesus det vi ska göra. Må vi få bevara tron!

Vi är inte hemma än, men vi är på väg. Vi får trösta varandra att Jesus kommer snart! Du medvandrar som inte har något att leva för: Lev och arbeta för Jesus!

"Må ej din hand så hårdna uti striden, att den till bön ej knäpps när dag är liden."



DET STORA ...

fortsättning från sidan 5

katastrof och undergång. Det finns flera exempel än Sodom och Gomorra. Snart kommer också Sverige att höra dit. Det dröjer inte länge.

Homosexualiteten är, som så många andra ting, symptom. Inte orsaken. Den är ett uttryck för något långt allvarigare. Så länge vi inte inser detta, utan ensidigt försöker bekämpa symptomet, så kommer vi alltid att misslyckas. Diskussionerna blir fullständigt meningslösa. Här är det alltså frågan om en process.

När man nu läser en bibeltext av denna karaktär, så måste vi förstå att det här är mer än historia, det är lika mycket profetia: *"Folket i Sodom var mycket ont och syndigt inför Herren."* Det står inte att de homosexuella i Sodom var mycket onda; om det nu fanns genuint homosexuella där. Det var folket. Paulus skriver till Timoteus: *"Men det må du veta att i de yttersta dagarna svåra tider skola komma, ty människorna skall då vara..."* Det är alltså inte strukturer eller system; det är inte politiska förhållanden eller ekonomi, utan det är människorna som utgör grundproblemet.

Folket i Sodom var mycket ont och syndigt. Detta var inte något som man kunde testa och mäta med sociologiska eller statistiska instrument. *"Inför Herren"* Alltså är det här frågan om en helt annan dimension som man inte kan mäta med inomvärldsliga instrument. Det är en profetisk genomlysning, en röntgenbehandling av hela samhället. Då detta genomskådande avslutats, då konstateras det att folket i Sodom var mycket ont och syndigt inför Herren.

De var inte enastående eller unika, det ser vi ju när vi kommer till Uppteckelsen. Fastän man försvann som politisk eller geografisk faktor, så levde man kvar som andlig makt, och utvecklades och fortplantade sig i nya nationer och institutioner. Det här som var relativt regionalt och begränsat, det blir globalt och universellt. Hela jordklotet blir en stad; genomskinlig och mätbar. Det har naturligtvis med olika förhållanden att göra: inte minst kommunikationerna. Hela världen smälter ihop och blir som en stad.

Därför är det helt korrekt att säga så här. Folket i Sverige är mycket ont och syndigt inför Herren. Vi kan plocka fram många exempel som indikerar att så är fallet.

Vi kan ju ta det som kanske mer än något annat skulle vara ett bevis på motsatsen – vårt bistånd. Jag vågar påstå att det markerar lika mycket egoism och materialism som välgö-

renhet. Så kan vi fortsätta göra analogier, och så upptäcker vi att Sverige är ett kvalificerat Sodom. På det moraliska området, när det gäller samlevnaden, ser vi att alltsammans rasar ihop. Vi befinner oss i en situation där det är mer eller mindre kaotiskt för allt flera människor.

Det är sådant vi nu med tydlighet kan registrera också med våra fem sinnen – om vi vill använda dem. Den naturliga fortsättningen måste förr eller senare bryta igenom alla fördomar och spärar. Herren sa: *"Ropet från Sodom och Gomorra är stort, och deras synd är mycket svår."* Hur mår människorna egentligen? Hur mår folket i Sverige, hur mår barn och ungdom, hur mår de prostituerade, hur mår alkoholister och narkomaner, hur mår de förslavade, hur mår de arbetslösa? Det finns rop som skulle ha trängt igenom och skakat om i alla kyrkliga och religiösa miljöer; de borde vara väckelse signaler som höll både pastorer och andra vakna natt och dag. De kristna skulle höra signalerna och ta dem till sig och dra de riktiga slutsatserna av dem.

Vi försöker fixa det här med artificiella metoder. Nu måste vi öka samsättningen; in i EU, ordna och fixa någon ny institution för att allt flera människor ska få arbete. Problemet som det egentligen handlar om, är bristen på fördelning av resurserna, det säger bibeln. Fördelningssynderna, den kvalificerade roffarmentaliteten, självisheten, egoismen, skattesystemet – alltsammans är genomsvartat av materialismen och egoismen. Detta tvingar fram samhälleliga kontrollorgan och tvångsmedel som gör livet allt mer outhärdligt.

Vad beror det på? Inte beror det på homosexualiteten. Den är ju bara ett straff för en process som under årtionden har indikerat en fortgående och accelererande egoism. Vi har kallat det för tillväxt och denna välfärd har i mycket stor utsträckning inneburit andra folks ofärd. Hur skulle detta få fortsätta? Hela nationen är offer för denna materialism och egoism som föder av sig sådana fenomen som den homosexuella rörelsen, vilken indikerar kultursamhällets snabba marsch mot avgrunden.

Varför kan inte predikanterna säga det här, och göra någonting som visar att de menar vad de säger? De borde klä sig i säck och aska, och sluta upp att vara alerta, vänliga, trevliga, inställsamma och populistiska. Då vi börjar predika Ordet som det står, blir det reaktion ifrån regering, riksdag och alla andra myndigheter. Då kommer det att bli kalabalik som i Efesus. Men det kommer att leda till de besattas befrielse, de sjukas helande och att de nedtryckta blir upplyfta. Vi får då vara med om upprättelse och gottgörelse för alla de skaror som idag biter

sig på naglarna i ångest för att de inte vet vad de ska ta sig till med för att överleva eller härda ut i sin tvårumbare. De vet egentligen inte om de orkar betala hyran i nästa månad, för de sitter och väntar på kronofogden för att bli vräkt. Allting är tänkbart i den här miljön, därför att vi blivit offer för vår välfärdsfilosofi som i sig inkluderar allt det egoismen och materialismen står för.

Ropet från Sodom, det är ropet från de förtryckta, det är ropet från de kränkta, det är ropet från de våldtagna, de våldtagnas offer, alla misshandlade och felbehandlade. Det är ropet från dem som just nu upplever att den förmenta och utlovade välfärden med hast slår över i ofärd för hela nationen. De som har litet mer att ta av, de kommer att klara sig litet längre, men det är bara en tidsfråga innan också de faller ner och upplever avgrundskrafterna och ondskan krypa in under skinnet.

Herren kommer att sätta stopp för denna fasansfulla utveckling, och han måste göra det. Det är ett uttryck för hans barmhärtighet att hejda den fortsatta utvecklingen. Han har hört och de levande kristna har hört ropet från Sodom och Gomorra, ropet från Stockholm, Göteborg, Malmö; ropet från Sverige. Det blir starkare och starkare, det blir outhärdligt till sist, därför att synden förstärker ropet och gör det alltmer genomträngande. Därför, säger Herren, *"vill jag gå dit ner och se om de verkligen i allt har gjort efter det rop som har kommit till mig. Om så inte är, vill jag veta det."*

Här är inte fråga om någon utredning, någon doktorsavhandling. Det är Herren som prövar och testar. Det borgar för att slutresultatet blir sanningsenligt. Också vi kommer att ge Gud rätt. Vi kommer att säga: *"Herre, det är en barmhärtighetsgärning att undanröja detta släkte om det inte vill göra bättring och ta emot ditt nådeserbjudande till frälsning."* Vi måste fatta ett beslut och välja om vi ska marschera rakt in i antikrists famn, eller omvända oss till Herren Jesus Kristus och bli frälsta ut ur det kommande totalitära väldet. Måtte vi låta oss frälsas!

OBS!

Nytt Pg, gemensamt för
MidnattsRopet,
Radio Maranata och
kassettbeställningar
(Bällsta Media Center)
Pg 495 46 24-5

Resebrev från JERUSALEM

av Ulla Lindgren



I två nr ges här en personlig och livfull skildring efter många besök i Israel. Under de senaste decennierna har dramatiska förändringar skett i det heliga landet.

Det är väl lämpligt att jag börjar med att presentera mig. Jag heter Ulla Lindgren, och är metodistpastor, fastän jag nu inte har någon tjänst.

År 1964 gjorde jag tillsammans med ett tjugotal troende vänner en pilgrimsfärd till Det Heliga Landet. År 1967 bröt sexdagarskriget ut, och år 1969 åkte jag tillsammans med en god vän för att se förändringarna. Jag har hela tiden haft kontakt med Israel på olika sätt.

Så inträffade den största tragedien i mitt liv. Jag hade en tjänst som jag älskade, och som var mitt hela liv. Så tvingades jag att flytta. Jag kämpade in i det sista för att få vara kvar. Men förgäves. Fr att trösta mig, åklta jag till Israel. Jag åkte ensam och bodde på hotell.

På sabbatsdagen gick jag till baptistkyrkan. Där hade väckelsen brutit ut. Det var lovsång och tungotal. Det blev en härlig semester. Jag besökte mötena, och den övriga tiden gick jag runt i Jerusalem. Nu åker jag till Israel varje år.

Innan jag lämnar det rent personliga, vill jag berätta, att för tre år sedan fick jag på ett oväntat sätt min tjänst tillbaka. Nu kombinerar jag min tjänst med mina insatser för Israel.

Nu inbjuder jag läsaren, att vara resesällskap på min tjugoförsta resa. Under tre veckor får ni följa mig, och ibland skymtar gamla minnen fram.

Jag reser från Arlanda onsdag 29 juni. På fredagen förbereder alla sabbaten. Det är fullt med folk i alla affärer, och alla har bråttom för att komma hem och förbereda sabbaten i sina hem. Det står i tidningarna när sabbaten går in och när den går ut. Det beror på solens nedgång, och det är alltså på fredag kväll. Sedan varar sabbaten till solens nedgång på lördag kväll. Klockan 15.00 stänger alla affärer, och de öppnar inte förrän sabbaten gått

ut. Bussarna slutar gå klockan 15.00, och börjar inte på nytt förrän sabbaten gått ut. Det ljuder en signal när sabbaten går in, och en signal när sabbaten går ut. Det är nästan folktomt på gatorna. En del privatbilar kör också taxi, för det är inte körförbud. Men ortodoxa judar och judar som har taxi kör givetvis inte, så det är litet trafik.

Baptistkyrkan på Narkis Street 4

Den liknade en gammal metodistkyrka med spetsbågefönster. Ni har redan varit där i inledningen av brevet. Vid ett besök blev jag chockad. Jag frågade om de blivit utsatta för sabotage. Kyrkan var skadad och fönstren borta. Men syskonen skrattade åt mig: "Vi har gjort det själva! Det kom så mycket folk, så vi fick inte rum!"

De hade vänt på kyrkan. Det som varit längden, är nu bredden. De som fick rum, satt i kyrkan, och de andra satt utanför de stora öppningarna. Det var tre stycken. Så hade de spånt ett soltak över. "Men hur ska ni klara er när regnperioden kommer?" "Det har vi inte klart för oss än!"

Jag åker upp till Timrå varje höst och visar bilder från Israel. När jag berättade om det här, utbrast en bonde: "De är verkligen friskusar! Riva ut fönstren när de inte har byggnadsplan!"

Nästa år var jag nyfiken. Men de hade lyckats bra. De har ett litet stenhus på tomten, och mellan det och kyrkan hade de gjort träkonstruktioner och spånt plasttak över. I det lilla huset öppnar de fönster, så där kan de sitta och vara med på gudstjänsten.

Varje år händer något nytt. De ordnade med toaletter. De byggde ett litet hus för barnverksamheten, och på det hade de målat landskap med en stor ko. Det väckte förstas jubel bland baptister, som själva har kor på gården.

Men så tog det slut på alltsammans.

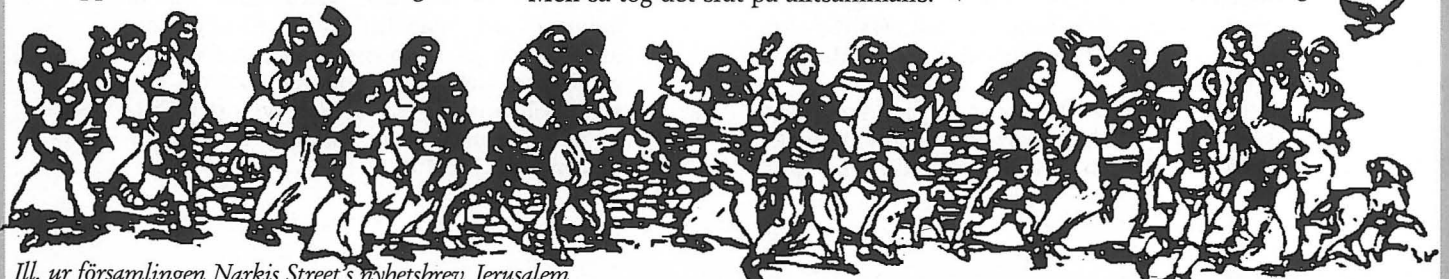
Jag hade just kommit hem, när jag nåddes av budet, att en mörk natt hade en pyroman varit framme och bränt ner alltsammans. Hur det gick till, har aldrig blivit klarlagt. Genom vänner visste jag, att de fortsatte verksamheten. Men det blev en lång vinter, innan jag kunde hälsa på dem och fick veta hur de klarat upp det den här gången.

Pastor Robert Lindsay – en underbar förkunnare – hade lett verksamheten under hela väckelsen. Nu började han omedelbart att reda upp den oväntade situationen. Det enda som var oskadat, var det lilla stenhuset. De gjorde sitt TABERNAKEL (se 2 Mos. 26:1) av aluminiumplåt, och nitade ihop dem. Och så började bokstavligen församlingens ökenvandring. Jag fick se förödelsten och de nedsotade resterna av den ursprungliga kyrkan. Allt det nya hade brunnit. Det kändes som om jag var på ett tältmöte. Glädjen och lovsången var densamma.

Längst bort stod ett par kyrkbänkar. De som sett gamla kyrkbänkar, förstår varför elden inte rädde på dem. Stolar av olika sorter, och längst fram en estrad. På estraden fanns en offerkista, och där hade man satt upp en mörkt lila bonad med en kvinna och en man längst ner, och texten "Skönhet istället för aska" (se 2 Sam. 13:17 f.) Offren i kistan var avsedda för att bygga ett nytt tempel, och man gjorde ritningar till det.

Pengar kom från många håll, och Herren visade mig att jag också kunde hjälpa till. När jag visade bilderna från Israel, tog vi upp kollekt till kyrkan. Innan jag åkte till Israel, växlade jag in pengarna i svenska 100-lappar, och knöt om dem med blå-gula sidenband. Detta offer lämnade jag ofentligt över till församlingen som en hälsning från trossyskon i Sverige.

fortsättning i nästa nr.



Ill. ur församlingen Narkis Street's nyhetsbrev, Jerusalem

MARAN ATA

N P Wetterlund

Om någon icke har Herren Jesus Kristus kär, han vare förbannad! Maran ata. (1 Kor 16:22)

Dessa ord betyda: "Herren kommer". Denna gamla översättning hålla vi fast. Den finns redan i den äldsta och bästa bibelöversättningen, som gjordes i det tredje århundradet, "Versio Vulgata". Den är en översättning på det latinska språket. I den stå de orden: "Venit Dominus", som betyda "Herren kommer".

Mar'an at'a, Herren kommer. För de första kristna voro dessa ord det ljuva hälsningsordet dem emellan. De voro ock det heliga lösenordet i brödrakretsen. Där de två orden uttalades i apostolisk ande, där öppnades dörr och hjärta överallt.

Maran ata, Herren kommer. I de orden kom livets älv från Guds och Lammets tron med alltid nya flöden. I de orden kom helig eld från eldens Gud på tronen. Ja, så var det då.

Maran ata, Herren kommer. De orden voro för desaa kristna ett högt och heligt bekännelseord. Ty för dem låg i dessa ord själva evangelii livskärna, nämligen: den korsfäste och uppståndne, stadd i ett oavbrutet kommande eller i en oavslutlig ankomst.

Maran ata, Herren kommer. Ja, han kommer beständigt. Han kommer i dagens flit och möda, i nattens sömn och vaka, i livets stora verk och i livets småbestyr. Han kommer i allt för att av oss mottagas i allt. Vilket allvar och ansvar! Måtte vi vakna och vaka!

Maran ata, Herren kommer. Ja, han kommer i nåd och nöd, i förlåtelsens sötma och i guldsmedens eld, i hälsa och sjukdom, i glädje och i sorg,

i väl och i ve, i liv och i död. Han kommer alltid och i allt för att kunna ätas, drickas och levas i allt. O, du sälla, höga och heliga krav! Men så förglömt och fördolt som du är!

Maran ata, Herren kommer. De första kristna sågo i dessa ord innerst honom, den allsmåktige och Evige, "som är, och som var, och som kommer" (Upp 1:8), och som just i livets oändliga mångfald och växling kommer oss inpå livet, räckande åt oss sitt eviga liv. Människa, grip det, ja, grip det sekundligen! Snart det dig räcket för sista gången.

De första kristna levde i och av Guds och Kristi oavslutliga askomst. De mottogo den kommande varje stund och väntade honom till ny ankomst i nästa stund. Varje nu var för dem ett Maran-ata-nu, ett Guds och Kristi ankomst-nu.

Så blev för dem varje nu ett andligt förvandlings-nu med Herren "på skyar". Och blott så är man en kristlig "adventist", grundligt och nyktert beredd för Herrens ankomst till oss i döden, så att den blir en "död i Herren" (Upp 14:13), eller beredd för hans ankomst till vår förvandling och borttryckning "på skyar" (1 Kor 15:51,52; och 1 Tess 4:15-17).

De första kristnas Maran-ata-nu är Smyrna- och Filadelfia-nuet, det enda som Mönstraren på Patmos godkänner. Och han godkänner detta övervinnare-nu trots den synd och brist, som vidlåder även det bästa människo-nu, ja, som vidlåder även Johannes-nuet (1 Joh 1:8)